

PP

a

lwn.

CHE SAUFI KADIR

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, IPOH

VT SINGHAM H

[PERBICARAAN JENAYAH NO: 45-23-2002]

15 MAC 2005

b

PROSEDUR JENAYAH: *Pertuduhan - Pelepasan tertuduh atas pertuduhan - Percanggahan keterangan pendakwaan dan jenis dadah yang dirampas - Kes prima facie - Bukti - Keterangan ikut keadaan - Andaian kesalahan - Kawalan dan jagaan - Pengusikan bukti - Akta Dadah Berbahaya 1952, s. 39B(1)(a) - Akta Keterangan 1950, s. 90A*

c

Pada 19 November 2000, tertuduh telah ditangkap oleh ASP Hamdan ("SP1") dan pasukan serbuan polis dalam kereta No. AEA 1973 ("kereta tersebut"). Selepas tangkapan dibuat, SP1 telah mengeluarkan beg plastik berwarna hitam yang mengandungi tiga ketulan mampat berbentuk bulat atau silinder yang disyaki ganja daripada tempat barang dibahagian belakang kereta tersebut ("bonet") dan menyerahkannya kepada SP3. SP1 telah nampak SP3 membuat pemeriksaan ke atas keseluruhan kereta tersebut. Tertuduh telah dituduh mengedar 2984 gram cannabis dan membuat kesalahan di bawah s. 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ("Akta tersebut") tetapi terdapat jurang dan bukti yang tidak mencukupi di dalam kes pendakwaan. Terdapat dua isu yang dibangkitkan di hadapan mahkamah ini. Pertama sekali, sama ada pendakwaan berjaya membuktikan milikan terhadap tertuduh berdasarkan keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) dan kedua sama ada keterangan yang dikemukakan adalah mencukupi untuk membangkitkan andaian (inference) untuk membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh seperti pertuduhan.

d

e

f

Diputuskan (tertuduh dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil untuk membela diri):

g

[1] Mahkamah mendapati bahawa pendakwaan gagal untuk membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh dan telah menimbulkan jurang flaw yang material dan misteri di peringkat siasatan dan pendakwaan dan ini telah diakui oleh Pegawai Penyiasat (SP14). Keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan juga tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh dengan dadah yang dijumpai dalam bonet kereta tersebut di atas keterangan ikut keadaan. Kawalan dan jagaan kereta tersebut yakni kehadiran tertuduh di dalam kereta tersebut dan tindakannya memandu kereta tersebut pada masa beliau ditahan, tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh dengan milikan dadah

h

i

- a* yang dijumpai di dalam bonet kereta tersebut. Terdapat percanggahan yang material di antara keterangan SP1, SP3 dan SP4 terhadap pergerakan barang yang dirampas daripada bonet kereta tersebut sehingga ianya diserahkan kepada SP14 dan mahkamah ini mendapati bahawa terdapat putus talian dalam gerak geri barang tersebut. Pendakwaan gagal
- b* menunjukkan bahawa hanya tertuduh yang berada di dalam kereta tersebut dan memandu dari Betong sejak 7.45pg dan bahawa tertuduh sahaja yang mempunyai kawalan dan jagaan keatas kereta tersebut dan bonetnya sejak 14 Oktober 2000 yakni masa kereta tersebut dipinjamkan oleh SP11 sehingga ianya ditahan di tol plaza Jelapang pada pagi
- c* 19 November 2000. Sebaliknya keterangan pendakwaan menunjukkan bahawa kereta tersebut telah digunakan oleh beberapa orang lain antara tarikh-tarikh dan masa tersebut. (ms. 467 a-c, 479 e-h)
- [2] Percanggahan tentang apakah jenis dadah yang dirampas daripada bonet kereta tersebut yang ditimbulkan oleh agensi siasatan sendiri dalam kes
- d* pendakwaan adalah satu perkara penting untuk menentukan pertuduhan terhadap tertuduh dan percanggahan ini telah menimbulkan keraguan tentang jenis dadah yang dirampas daripada bonet kereta tersebut. Ini ditambah pula dengan senarai pemeriksaan yang juga tidak menyebut jenis dadah yang dirampas dan waktu yang diserahkan yang telah diusik di akuan
- e* penerimaan yang telah diakui oleh SP14 menimbulkan masalah kepada pembuktian pertuduhan tersebut. (ms. 481 a-d)
- [3] Berkenaan dengan isu sama ada eks. P39 dan P40 dapat diterima, mahkamah berpendapat bahawa senarai butir-butir yang dikeluarkan oleh
- f* Jabatan Pengangkutan Jalan tidak boleh diterima sebagai keterangan mengikut s. 90A Akta Keterangan 1950 ("seksyen tersebut") kerana perakuan tersebut tidak menyatakan sebarang butir-butir atau apakah dokumen yang ada hubung kait dengan kereta tersebut atau senarai butiran untuk patuhi seksyen tersebut: *Gnanasegaran a/l pararajasingam v. Public Prosecutor* [1997] 3 MLJ 1 (dibezakan atas fakta). Maka eks. P39
- g* tidak harus diambil berat dan eks. P40 harus dibatalkan daripada rekod mahkamah. (ms. 482 a, f)
- [4] Mahkamah berpendapat bahawa adalah lebih sesuai untuk membebas dan melepaskan tertuduh daripada memerintahkan tertuduh membela diri kerana
- h* keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan tidak mencukupi untuk mengimplikasi tertuduh atau menunjukkan bahawa tertuduh terlibat sepertimana dinyatakan dalam pertuduhan tersebut terutama sekali dimana milikan eksklusif tidak dapat dibuktikan sepertimana dikehendaki dari segi undang-undang di atas keterangan ikut keadaan (ms. 34).
- i* (ms. 482 h & 483 a)

- [5] Fakta bahawa ringkasan jenayah harian (eks. D41) bukannya suatu dokumen awam tidak menjadikannya tidak boleh diterima sekiranya ianya didapati relevan untuk menentukan suatu isu atau fakta di hadapan mahkamah dan ianya mungkin menjadi sangat relevan untuk menentukan jenis dadah yang telah diambil daripada bonet kereta tersebut sepertimana tercatat dalam pertuduhan terutama sekali di dalam kes ini dimana eksibit D41 telahpun diusik (tampered) dan mengandungi suatu percanggahan material apabila diuji dengan keterangan yang lain. (ms. 484 g-h & 485 b) a
- [6] Dalam suatu kes pendengaran jenayah, perbuatan mengusik suatu dokumen bertulis dengan apa jua proses atau cara yang mungkin atau boleh mengubah keasliannya boleh dianggap sebagai pengusikan bukti kerana bukti asal sekiranya tidak diusik mungkin akan membawa mahkamah untuk membuat keputusan yang berlainan. Pendakwaan gagal memanggil orang yang bertanggungjawab atas pengusikan bukti tersebut untuk menerangkan perbuatannya dan ini merupakan suatu kesalahan yang sangat memudaratkan. (ms. 486 b-e & 488 g-h) b
- [7] Atas keseluruhan keterangan yang merangkumi jurang yang material dan kekurangan (flaw) dalam kes pendakwaan, adalah tidak selamat untuk memanggil pembelaan tertuduh untuk menambah kepada keterangan lemah pendakwaan. Kesan kumulatif kekurangan dan jurang material di dalam kes pendakwaan telah menimbulkan terlalu banyak spekulasi dan konsisten dengan ketakbersalahan tertuduh dan berkebolehan untuk membangkitkan andaian dan dalam keadaan itu, tertuduh dibebaskan dan dilepaskan tanpa keperluan untuk membela diri. (ms. 492 a-b) c

Kes-kes yang dirujuk:

- A Jayaram & Another lwn. State Of Andh Pradesh Air [1995] SC 2128 (dirujuk)* d
- Abdullah Yaacob lwn. PP [1991] 2 CLJ 583; [1991] 1 CLJ (Rep) 5 SC (dirujuk)*
- Abdullah Zawawi Yusoff lwn. PP [1993] 4 CLJ 1 SC (dirujuk)*
- Alcontara Ambross Anthony lwn. PP [1996] 1 CLJ 705 FC (dirujuk)*
- Aziz Muhamad Din lwn. PP [1997] 1 CLJ Supp 523 HC (dirujuk)*
- BA Rao & Ors lwn. Sapuran Kaur & Anor [1978] 1 LNS 14 FC (dirujuk)* e
- Berry lwn. British Transport Commission [1961] 3 All ER 65 (dirujuk)*
- Chan Chwen Kong lwn. PP [1962] 1 LNS 22 HC (dirujuk)*
- Chan Kheng Nam lwn. PP [2002] 1 CLJ 553 CA (dirujuk)*
- Chandrasekaran & Ors lwn. PP [1970] 1 LNS 11 HC (dirujuk)*
- Chang Kim Siong lwn. PP [1967] 1 LNS 18 FC (dirujuk)*
- Choo Teck Soon lwn. PP [1953] 1 LNS 16 HC (dirujuk)* f
- Eng Sin lwn. PP [1974] 1 LNS 33 FC (dirujuk)*
- Gnanasegaran Pararajasingam lwn. PP [1997] 4 CLJ 6 CA (dibezakan)*
- Gooi Loo Seng lwn. PP [1993] 3 CLJ 1 SC (dirujuk)* g

i

- a* Hari Ram Seghal lwn. PP [1980] 1 LNS 116 CA (*dirujuk*)
Ho Seng Seng lwn. Rex [1951] 1 LNS 25 HC (*dirujuk*)
Husdi lwn. PP [1980] 1 LNS 29 (*dirujuk*)
Jayaraman Velayuthan & Ors lwn. PP [1982] CLJ 464; [1982] CLJ (Rep) 130 FC (*dirujuk*)
Jayaraman & Ors lwn. PP [1982] 2 MLJ 273 CA (*dirujuk*)
- b* Jones lwn. Great Western Railway Company 144 LT 194 (*dirujuk*)
Kalimuthu lwn. PP [1955] 1 LNS 37 HC (*dirujuk*)
Karam Singh lwn. PP [1967] 1 LNS 65 FC (*dirujuk*)
Karpal Singh & Anor lwn. PP [1991] 2 CLJ 1458; [1991] 1 CLJ (Rep) 183 SC (*dirujuk*)
- c* Kartar Singh & Anor lwn. Rex [1952] 1 LNS 43 HC (*dirujuk*)
Kiew Foo Mui & Ors lwn. PP [1996] 1 CLJ 14 FC (*dirujuk*)
Koay Chooi lwn. Regina [1955] 1 LNS 41 HC (*dirujuk*)
Krishnan & Anor lwn. PP [1981] 1 LNS 23 HC (*dirujuk*)
Lee Chee Meng lwn. PP [1992] 1 CLJ 345; [1992] 1 CLJ (Rep) 168 SC (*dirujuk*)
Leow Nghee Lim lwn. Reg [1955] 1 LNS 53 HC (*dirujuk*)
- d* McGreevy lwn. DPP [1973] 1 All ER 503 (*dirujuk*)
Mohamad Radhi Yaakob v. PP [1991] 3 CLJ 2073; [1991] 1 CLJ (Rep) 311 SC (*dirujuk*)
Osman Khan lwn. PP [1947] 1 LNS 75 HC (*dirujuk*)
Pang Chee Meng lwn. PP [1992] 1 CLJ 39; [1992] 1 CLJ (Rep) 265 SC (*dirujuk*)
PP lwn. Adetunji Adeleye Sule [1993] 2 MLJ 70 (*dirujuk*)
- e* PP lwn. Badrulsham Baharom [1987] 1 LNS 72 (*dirujuk*)
PP lwn. Basri Salihin [1993] 1 CLJ 420 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Che Ahmad Shafie [1988] 1 CLJ 36; [1988] 1 CLJ (Rep) 265 SC (*dirujuk*)
PP lwn. Chow Kam Meng [2001] 7 CLJ 387 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Dato' Seri Anwar Ibrahim (No 3) [1999] 2 CLJ 215 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Kang Ho Soh [1991] 3 CLJ 2914; [1991] 3 CLJ (Rep) 557 HC (*dirujuk*)
- f* PP lwn. Karim Ab Jaabar [2002] 7 CLJ Supp 340 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Lim Bong Kat & Anor [1992] 4 CLJ 2173 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Lin Lian Chen [1990] 2 CLJ 1020; [1990] 2 CLJ (Rep) 746 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Lin Lian Chen [1992] 4 CLJ 2086; [1992] 1 CLJ (Rep) 285 SC (*dirujuk*)
PP lwn. Md Alim Samad [1998] 5 CLJ 590 HC (*dirujuk*)
- g* PP lwn. Mohd Bandar Shah Nordin And Mohamed Hanafis Hasnan (Perak Criminal Trial No. 45-36-02 (Unreported) (*dirujuk*)
PP lwn. Mok Kar Poh [2001] 5 CLJ 206 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Muhamad Nasir Shaharuddin & Anor [1992] 1 LNS 8 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Ong Cheng Heong [1998] 4 CLJ 209 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Por Chong Beng [1996] 4 MLJ 467 (*dirujuk*)
- h* PP lwn. Ramasamy [1939] 18 MLJ (FMSR) 163 (*dirujuk*)
PP lwn. Salleh Saad [1983] 2 MLJ 164 (*dirujuk*)
PP lwn. Sarjit Kaur Nahar Singh [1998] 5 CLJ 609 HC (*dirujuk*)
PP lwn. Sayed Mohamad Faysal Sayed Ibrahim [2004] 4 AMR 273 (*dirujuk*)
PP lwn. Sukumaran Sudram [1999] 4 CLJ 242 HC (*dirujuk*)
- i*

- PP lwn. Tai Mei Yuen* [1990] 1 CLJ 1208; [1990] 2 CLJ (Rep) 826 HC (*dirujuk*) a
- PP lwn. Tan Hock Beng* [2002] 3 CLJ 177 HC (*dirujuk*)
- PP lwn. Tan Tuan Seng* [1993] 2 CLJ 557 HC (*dirujuk*)
- PP lwn. Toh Ah Moi & Anor* [1990] 2 CLJ 580; [1990] 1 CLJ (Rep) 474 HC (*dirujuk*)
- R lwn. Gulder, R lwn. Jones, R lwn. Porritt* [1960] 3 All ER 457 (*dirujuk*)
- Sia Soon Suan lwn. PP* [1966] 1 MLJ 116 (*dirujuk*) b
- State Of Kerala lwn. MM Mathew & Anor* AIR [1978] SC 1571 (*dirujuk*)
- Syed Ali Syed Abdul Hamid & Anor lwn. PP* [1982] CLJ 188, [1982] CLJ (Rep) 340 FC (*dirujuk*)
- Tan Boon Hock lwn. PP* [1979] 1 MLJ 236 (*dirujuk*)
- Teoh Hoe Chye lwn. PP, Yeap Teong Tean lwn. PP* [1987] 1 MLJ 220 (*dirujuk*)
- Ti Chuee Hiang lwn. PP* [1995] 3 CLJ 1 FC (*dirujuk*) c
- Tong Peng Hong lwn. PP* [1955] MLJ 232 (*dirujuk*)
- Wong Chooi lwn. PP* [1967] 2 MLJ 180 (*dirujuk*)
- Yap Sing Hock & Anor lwn. PP* [1992] 2 CLJ 719 (*dirujuk*)
- Yeong Kia Heng lwn. PP* [1992] 1 CLJ 364; [1992] 1 CLJ (Rep) 372 SC (*dirujuk*)
- Perundangan yang dirujuk:** d
- Dangerous Drugs Act 1952, s. 37(d)(g)(h)
- Evidence Act 1950, ss. 90(A)(2), 114(g)
- Bagi pihak pendakwaan - Mohd Dusuki Mokhtar (Mohamad Anas Mahadzir), TPR*
- Bagi pihak tertuduh - Naran Singh; T/n Naran Singh & Co*
- Dilaporkan oleh Sharmini Pillai* e

PENGHAKIMAN

VT Singham H:

Pertuduhan terhadap tertuduh adalah seperti berikut:

Bahawa kamu pada 19 November 2000 jam lebih kurang 11.40pg di Lorong No. 4, Plaza Tol Jelapang Arab Selatan Ipoh di dalam Daerah Kinta, Di dalam Negeri Perak Darul Ridzuan sebagai seorang yang tidak diberi kuasa di bawah Akta Dadah Berbahaya 1952 atau peraturan yang telah dibuat di bawah Akta yang sama telah didapati mengedar 2984 gram Cannabis dan oleh yang demikian kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah s. 39B(1) (a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum dibawah s. 39B(2) Akta yang sama. f

Dalam kes ini, pendakwaan telah memanggil 14 orang saksi untuk memberi keterangan. Di antara 14 orang saksi tersebut, saksi-saksi yang penting adalah, Pegawai Serbuan ASP Hamdan bin Majid (SP1), pegawai yang berkaitan dengan penerimaan maklumat dan tangkapan tertuduh, ASP Mohd Razali bin Khamis (SP3), pegawai bertugas di Observation Point di Terowong di Lebuhraya Kuala Kangsar ASP Iyeng (SP4), seorang bernama Loke Heng Fong (SP11) yang meminjamkan kereta AEA 1973 (eks. P42) kepada tertuduh dan Pegawai Penyiasat, Penguasa Abd Rahman bin Hashim (SP14). g

h

i

a **Fakta Kes**

Pada 17 November 2000, jam lebih kurang 11pg waktu pejabat ASP Mohd Razali Bin Khamis (SP3) menerima maklumat daripada seorang yang beliau tidak kenali yang menyatakan ada sebuah kereta No: Pendaftaran AEA 1973 yang akan membawa dadah daripada Pengkalan Hulu ke Selatan Malaysia.

b Pada 19 November 2000, jam lebih kurang 6pg, SP3 mengadakan satu taklimat tugas yang dihadiri oleh pegawai-pegawai dan anggota-anggota narkotik Ibu Pejabat Polis Kontinjen Perak, Ipoh. Semasa taklimat beliau telah menempatkan pegawai dan anggota di tiga tempat untuk membuat pemerhatian (observation post). Tempat pertama untuk membuat pemerhatian ialah Simpang Kati di mana

c Ketua Inspektor Elias Bin Abu Bakar (SP5) dan seorang Koperal Ghani diarahkan untuk mengambil tempat, tempat kedua untuk pemerhatian adalah di Simpang Jalan Kuala Kangsar - Pengkalan Hulu di mana Koperal Abu Samah diarahkan untuk mengambil tempat. Tempat ketiga untuk membuat pemerhatian adalah di terowong Jalan Lebuhraya Selatan dan Utara Kuala Kangsar dan

d Jelapang di mana ASP Iyeng s/o Endin (SP4) telah diarahkan untuk ditugaskan bersama manakala "strike team" diketuai oleh ASP Hamdan Bin Majid (SP1) yang mengambil tempat di rumah tol Jelapang. SP3 bertindak sebagai pembantu kepada ASP Hamdan (SP1) di mana semua maklumat yang diterima daripada ketiga-tiga tempat pemerhatian akan disalurkan kepada ASP Hamdan (SP1) oleh SP3.

e Pada 19 November 2000 jam lebih kurang 8.30pg, pasukan polis bertolak daripada pejabat untuk mengambil tempat masing-masing. SP3 dan pasukan sampai di Tol Plaza Jelapang lebih kurang jam 8.45pg. Pada masa beliau berada di tempat Tol Plaza Jelapang, beliau menerima panggilan telefon pada jam lebih

f kurang 10.45pg daripada K/Insp. Elias (SP5) dari tempat pemerhatian pertama, iaitu Simpang Kati di mana SP5 memberitahu bahawa kereta Proton Satria GTI nombor pendaftaran AEA 1973 yang dipandu oleh seorang lelaki dalam kereta tersebut berjalan melalui tempat pemerhatian pertama (Simpang Kati) dari arah hala Pengkalan Hulu ke arah Kuala Kangsar. Pada jam lebih kurang

g 11pg, SP3 menerima panggilan telefon daripada Koperal Abu Samah yang memberitahu SP3 bahawa kereta No: AEA 1973 melalui tempat pemerhatian kedua Simpang Jalan Kuala Kangsar dan menuju ke rumah tol Kuala Kangsar. Pada jam lebih kurang 11.30pg, SP3 menerima panggilan telefon daripada ASP Iyeng bahawa kereta No: AEA 1973 melalui terowong menghala ke Tol

h Jelapang. Semua maklumat-maklumat yang diterima oleh SP3 terus diberitahu kepada ASP Hamdan (SP1). Kemudian SP1 telah mengarahkan pasukan serbuan untuk mengambil tempat masing-masing. Pada jam lebih kurang 11.45pg, SP3 nampak ASP Hamdan (SP1) dan pasukan serbuan telah menahan kereta No: AEA 1973 dan menarik pemandu kereta iaitu tertuduh. Selepas

i

tangkapan dibuat SP1 telah menyerahkan satu beg plastik hitam di mana dalam beg tersebut mengandungi tiga ketulan mampat yang disyaki ganja kepada SP3. SP3 nampak ASP Hamdan (SP1) mengeluarkan beg plastik hitam dari tempat barang di belakang kereta tersebut iaitu dari bahagian belakang dan terus serahkan kepada SP3. Ketiga-tiga ketulan mampat di dalam beg plastik hitam tersebut adalah berbentuk bulat atau “cylindrical”. SP3 dipanggil oleh ASP Hamdan (SP1) untuk mengambil beg plastik hitam. SP3 nampak SP1 membuat pemeriksaan ke atas keseluruhan kereta tersebut. SP3 ada menerima maklumat yang terakhir pada 19 November 2000 jam lebih kurang 3pg bahawa kereta akan melalui Pengkalan Hulu menuju ke selatan.

Hujah-hujah Oleh Timbalan Pendakwa Raya

Dalam hujahan, timbalan pendakwa raya yang bijaksana telah mengakui bahawa dalam kes ini anggapan (presumption) di bawah s. 37(d) atau (g) atau (h) Akta Dadah Berbahaya 1952 tidak dipakai di atas keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan dan tidak ada keterangan terus (direct) untuk milikan seperti pertuduhan terhadap tertuduh. Selain dari pengakuan (concession) oleh pendakwaan bahawa anggapan tidak dipakai di atas fakta-fakta kes ini, Mahkamah ini juga berpuas hati bahawa anggapan tidak dipakai. (Rujuk kes *Tong Peng Hong lwn. Public Prosecutor* [1955] MLJ 232, *Syed Ali Syed Abdul Hamid & Anor lwn. Public Prosecutor* [1982] CLJ 188; [1982] CLJ (Rep) 340, *Public Prosecutor lwn. Salleh Saad* [1983] 2 MLJ 164, *PP lwn. Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086, *Public Prosecutor lwn. Tan Tuan Seng* [1993] 2 CLJ 557 di m.s. 560, *PP lwn. Chow Kam Meng* [2001] 7 CLJ 387 di m.s. 396).

Oleh itu, timbalan pendakwa raya berhujah bahawa pendakwaan hanya berharap dengan keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) terhadap tertuduh untuk membuktikan milikan terhadap tertuduh. Dengan itu, mahkamah ini hanya menumpukan dan mempertimbangkan keterangan-keterangan untuk menentukan sama ada pendakwaan berjaya membuktikan milikan terhadap tertuduh berdasarkan kepada keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) dan sama ada keterangan tersebut yang dikemukakan adalah mencukupi untuk membangkitkan andaian (inference) untuk membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh seperti pertuduhan.

Timbalan pendakwa raya yang bijaksana berhujah bahawa tertuduh mempunyai custody, control and knowledge bahawa terdapat dadah berbahaya di dalam beg plastik hitam (eks. P30) yang didapati daripada bonet kereta tersebut (eks. P42). Oleh itu, timbalan pendakwa raya yang bijaksana berhujah bahawa pendakwaan telah membuktikan tertuduh mempunyai milikan dari segi undang-

- a* undang dan seterusnya didapati mengedar (trafficking) dadah berbahaya seperti pertuduhan. Alasan-alasan yang dipakai untuk keterangan ikut keadaan oleh pendakwa adalah seperti berikut:
- b* (1) tertuduh sedang memandu kereta No: AEA 1973 (eks. P42) seorang diri semasa ditahan oleh sepasukan anggota polis di Tol Booth No.4, Tol Jelapang, Ipoh pada 19 November 2000 jam 11.45pg. Keterangan ini disokong oleh ASP Mohd Razali (SP3) dan ASP Iyeng (SP4) dan ini tidak dinafikan oleh pembelaan;
- c* (2) tertuduh didapati memandu kereta tersebut selama satu jam daripada mula-mula kereta dilihat dipandu oleh seorang lelaki dan dilihat oleh Ketua Inspektor Elias (SP5) dari Pekan Kati, Kuala Kangsar menghala ke Kuala Kangsar iaitu pada jam 10.45pg pada 19 November 2000 iaitu dari arah Pengkalan Hulu dan menghala keluar ke Lebuhraya Utara Selatan;
- d* (3) tertuduh sebagai seorang pemandu kereta tersebut mempunyai jagaan dan kawalan kereta tersebut sekurang-kurangnya selama satu jam sebelum ditahan oleh polis;
- e* (4) ASP Hamdan (SP1) menjumpai beberapa barang-barang lain selain daripada bungkusan plastik hitam (eks. P10) di sudut kanan dalam bonet kereta iaitu mengandungi tiga ketulan mampat (cylindrical type) di mana setiap satu dibaluti dengan pita cellopin. Di antara barang-barang lain yang didapati daripada bonet kereta tersebut adalah:
- f* (i) topi polis berpangkat Inspektor (eks. P17) dan mengikut hujah timbalan pendakwa raya ini adalah kepunyaan tertuduh kerana tertuduh adalah seorang pegawai polis dan ianya menjurus kepada kepunyaan tertuduh.
- g* (5) seorang bernama Loke Heng Fong (SP11) ada meminjamkan kereta (eks. P42) kepada tertuduh pada 14 Oktober 2000 dan sebelum meminjamkan kereta tersebut, SP11 ada memeriksa kereta tersebut, iaitu spare tyre belakang kereta, bateri dan injin kereta dan tidak ada barang-barang lain di tempat letak spare tyre, dan dadah yang dijumpai bukanlah kepunyaan SP11;
- h* (6) oleh itu, tertuduh seorang diri mempunyai kawalan dan jagaan terhadap kereta tersebut dan seterusnya memiliki dadah tersebut. Tertuduh juga mempunyai pengetahuan di atas dadah tersebut kerana semasa tertuduh memandu kereta, kedudukan dadah yang dijumpai di dalam bonet kereta tersebut dan sedemikian terjumpa satu topi polis berpangkat inspektor (eks. P17) di dalam bonet kereta dan ia menunjukkan bahawa tertuduh
- i* mempunyai pengetahuan ke atas dadah tersebut.

Kes-kes yang dirujuk oleh timbalan pendakwa raya adalah seperti berikut:

(1) *Public Prosecutor lwn. Ahmad Shafie* [1988] 1 CLJ 36; [1988] 1 CLJ (Rep) 265

(2) *Syed Ali Syed Abdul Hamid & Anor lwn. Public Prosecutor* [1982] 1 MLJ 132

(3) *Tong Peng Hong lwn. Public Prosecutor* [1955] 21 MLJ 232

(4) *Pendakwa Raya lwn. Kang Ho Soh* [1991] 3 CLJ 2914; [1991] 3 CLJ (Rep) 557 HC

(5) *Gunalan Ramachandran Dan 2 Lagi lwn. Public Prosecutor* (Rayuan Jenayah Mahkamah Rayuan Malaysia No: W-05-26,27,28-2003) (Tidak dilaporkan pada masa kes dirujuk)

(6) *Public Prosecutor lwn. Badrulsham Bin Baharom* [1987] 1 LNS 72

Seterusnya, timbalan pendakwa raya berhujah bahawa mahupun terdapat kelemahan dan kesilapan (weaknesses and flaws) dan jurang atau kekosongan (gap) dalam kes pendakwaan, ia masih telah berjaya membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh dan berhujah untuk memerintah tertuduh membela diri terhadap pertuduhan tersebut.

Peguambela bagi tertuduh berhujah seperti berikut:

(1) Pendakwaan gagal membuktikan kes *prima facie* terhadap tertuduh. Tidak ada keterangan untuk membangkitkan andaian (inference) bagi 'custody and control' terhadap tertuduh. Juga, tidak ada keterangan atau keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) yang mencukupi untuk membangkitkan sebarang andaian (inference) bahawa tertuduh ada pengetahuan;

(2) pendakwaan gagal membuktikan pemilikan eksklusif sama ada kereta (eks. P42) ataupun bonet kereta tersebut dan terdapat juga tangkapan yang lain selain daripada tertuduh yang disyaki terlibat dalam kes ini;

(3) terdapat buku akaun Malayan Banking (eks. P30) di atas nama Abdullah Zawawi bin Tajuddin dan telefon bimbit daripada kereta tersebut di mana kedua-dua barang ini bukan kepunyaan tertuduh;

(4) Tidak ada sebarang kesan cap jari didapati daripada:

(i) Beg plastik hitam (eks. P10);

(ii) 2 pasang kasut (eks. P18A-B) dan (eks. P19A-B)

- a* (iii) atau daripada mana-mana barang lain yang didapati daripada bonet kereta;
- (5) terdapat putus talian yang penting (material gap) dalam kes ini terhadap barang kes dan pergerakan kereta tersebut sejak kereta tersebut bertolak dari Pengkalan Hulu seperti yang dikatakan oleh SP3;
- b*
- (6) ada keterangan pengakuan dalam kes pendakwaan bahawa kereta tersebut digunakan oleh orang-orang lain, iaitu oleh SP12, SP13 dan orang-orang yang mempunyai akses (access) sejak kereta itu dipinjam pada 14 November 2000 di Ipoh dan orang tersebut adalah SP12, SP13, pekerja-pekerja SP13 dan pekerja di bengkel membaiki kereta. Tidak ada keterangan bahawa tertuduh yang memandu kereta sebelum kereta dilihat di Pekan Kati, Kuala Kangsar dari tempat pemerhatian pertama (Observation Point pertama) ke tempat pemerhatian kedua (Observation Point kedua) iaitu dari Pengkalan Hulu sehingga tertuduh ditangkap di Tol Jelapang;
- c*
- d*
- (7) senarai butir-butir bertarikh 20 August 2004 (eks. P40) yang dikeluarkan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan tidak boleh diterima sebagai keterangan kerana dokumen yang dilabelkan perakuan (eks. P39) yang dikeluarkan tidak menyatakan sebarang butiran-butiran hubungan kait dengan kereta tersebut (eks. P42) atau hubungan kait senarai butiran-butiran yang terdapat di (eks. P40) tentang kereta tersebut untuk mematuhi s. 90(A)(2) Akta Keterangan 1950. Mahupun keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Gnanasegaran a/l Pararajasingam lwn. Public Prosecutor* [1997] 4 CLJ 6 CA, mengikat Mahkamah ini di mana senarai butiran-butiran ke atas sebuah kenderaan yang dikeluarkan oleh pegawai Jabatan Pengangkutan Jalan seperti dalam kes itu boleh diterima sebagai keterangan bersama-sama dengan perakuan seperti dikehendaki di bawah s. 90(A)(2) Akta Keterangan 1950, malangnya perakuan (eks. P39) dalam kes ini tidak menyatakan sama ada ianya berhubung kait atau berkaitan (relevant) dengan kereta tersebut atau (eks. P40).
- e*
- f*
- g*
- (8) oleh itu, fakta kes ini harus dan boleh dibezakan apabila dibandingkan dengan fakta kes *Gnanasegaran a/l Pararajasingam lwn. Public Prosecutor* di mana peguam berhujah dengan segala hormatnya bahawa kes itu tidak menjelaskan apakah kandungan Perakuan yang dikemukakan dalam kes itu. Dalam kes *Gnanasegaran a/l Pararajasingam lwn. Public Prosecutor*, mahkamah rayuan tidak sentuh tentang kandungan dalam perakuan dan isu seperti dibangkitkan oleh pembelaan dalam kes di hadapan mahkamah ini. Oleh yang demikian, perakuan (eks. P39) tidak seharusnya diterima sebagai keterangan. Seterusnya dan di atas alasan
- h*
- i*

ini dan oleh kerana dan sekiranya perakuan (eks. P39) tidak diterima sebagai keterangan seperti yang dikehendaki di bawah s. 90(A)(2) Akta Keterangan 1950, akibatnya adalah senarai (eks. P40) juga tidak boleh diterima sebagai keterangan tanpa perakuan tersebut kecuali pembuat kepada (eks. P40) dipanggil untuk memberi keterangan lisan. Di atas alasan-alasan yang tersebut, (eks. P39) dan (eks. P40) harus dibatalkan daripada rekod mahkamah. Seterusnya, dan sekiranya (eks. P39) dan (eks. P40) tidak diterima oleh mahkamah sebagai keterangan atau membuktikan pemilik kereta tersebut, ia bermakna tidak ada keterangan yang boleh diterima (admissible) siapakah pemilik kereta tersebut. Di atas alasan-alasan tersebut, mahkamah ini boleh membangkitkan s. 114(g) Akta Keterangan 1950 terhadap pendakwaan kerana (i) SP11 bukanlah pemilik berdaftar kereta tersebut seperti diakui oleh beliau dan (ii) tidak ada keterangan daripada pemilik berdaftar kereta tersebut sebenarnya untuk sahkan apa yang dikatakan oleh SP11 atau keterangan beliau mengenai kereta tersebut iaitu di mana SP11 berkata, walaupun kereta tersebut didaftar di atas nama Leong Kim Wai sebagai pemilik berdaftar, SP11 adalah sebenarnya tuan punya kereta;

(9) dalam kes ini, pendakwaan juga gagal untuk memberitahu lebih lanjut apakah langkah-langkah yang munasabah yang diambil oleh pasukan siasatan untuk mengesan pemilik berdaftar kereta tersebut sebenarnya. Di atas sebab-sebab seperti dinyatakan di atas tidak ada keterangan daripada rekod Jabatan Pengangkutan Jalan siapakah pemilik berdaftar kereta No: AEA 1973 (eks. P42);

(10) terdapat usikan (tampering) di atas dokumen Borang Utusan Teleprinter Polis (eks. D41) di mana terdapat kesan pemadaman melalui 'liquid paper' ditaip semula jenis dadah ganja di dua tempat. Sebaliknya, mengikut keterangan Kpl Mohamad Noor bin Awang (SP12) beliau ada melihat Borang Utusan Polis tersebut di balai polis Pontian yang dihantar pada 20 November 2000 beberapa hari kemudian yang menyatakan jenis dadah yang dirampas daripada Proton Satria No: AEA 1973 (eks. P42) adalah tiga ketul candu mentah (raw candu). Juga, terdapat usikan di Akuan Penerimaan (eks. P4A-C) di mana waktu telah ditambah selepas tulisan asal dipadam;

(11) oleh itu, terdapat keraguan apakah jenis dadah yang dirampas, sama ada candu mentah atau ganja kerana jenis dadah yang dirampas juga tidak dinyatakan dalam Borang Pemeriksaan (eks. P3A-F) dan di Akuan Penerimaan (eks. P4A-C) di antara SP1 dan Pegawai Penyiasat (SP14). Keraguan jenis dadah yang sebenarnya dirampas daripada bonet kereta tersebut ditimbulkan oleh agensi penyiasatan sendiri kerana mengikut

- a* Borang Pemeriksaan (eks. P3A-F) tidak menyebut jenis dadah, dan catitan asal di Borang Utusan Polis (eks. D41) adalah candu mentah dan kemudian diusik dan dipadam dan terdapat catitan ganja;
- (12) juga, diakui oleh pegawai penyiasat (SP14) bahawa terdapat banyak misteri:
- b*
- (i) bagaimana buku akaun Malayan Banking di atas nama Abdullah Zawawi bin Tajudin boleh timbul dalam kes ini;
 - (ii) telefon bimbit berjenama Samsung yang telah diserahkan kepada SP14;
- c*
- (13) pendakwaan gagal mengemukakan sebarang keterangan mengaitkan tertuduh dengan milikan dadah iaitu, beg plastik bersama dengan kandungannya yang didapati daripada beg plastik hitam (eks. P10) dan sama ada tertuduh mempunyai milikan eksklusif terhadap kereta dan bonet kereta;
- d*
- Peguambela tertuduh telah merujuk kes-kes berikut:
- (1) *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086; [1992] 1 CLJ (Rep) 285 SC
- e*
- (2) *PP lwn. Tan Hock Beng* [2002] 3 CLJ 177
 - (3) *Pendakwa Raya lwn. Toh Ah Moi & Anor* [1990] 2 CLJ 580; [1990] 1 CLJ (Rep) 474
- f*
- (4) *Chan Kheng Nam lwn. PP* [2002] 1 CLJ 553
 - (5) *PP lwn. Mok Kar Poh* [2001] 5 CLJ 206
 - (6) *Gooi Loo Seng lwn. Public Prosecutor* [1993] 3 CLJ 1
- g*
- (7) *Teoh Hoe Chye lwn. Public Prosecutor, Yeap Teong Tean lwn. Public Prosecutor* [1987] 1 MLJ 220
 - (8) *Yeong Kia Heng lwn. Pendakwa Raya* [1992] 1 MLJ 329
 - (9) *Sia Soon Suan lwn. Public Prosecutor* [1966] 1 MLJ 116
- h*
- (10) *Public Prosecutor lwn. Karim Bin Ab Jaabar* [2002] 7 CLJ Supp 340 HC
- i* Di atas alasan-alasan tersebut, peguambela bagi tertuduh berhujah bahawa tertuduh dilepas dan dibebaskan tanpa memanggil membela diri kerana pendakwaan gagal untuk membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh.

Keputusan

Mahkamah mendapati bahawa di atas keseluruhan kes yang dikemukakan, pendakwaan gagal membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh dan tambahan pula (in addition) menimbulkan misteri, banyak jurang (gap) dan flaws di peringkat siasatan dan juga di peringkat pendakwaan masing-masing dan semua perkara ini telah diakui oleh pegawai penyiasat SP14 bahawa terdapat misteri dan ini juga diakui oleh timbalan pendakwa raya mengenai jurang (gap) dan flaws pada masa hujahan.

Mahkamah ini mendapati bahawa keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan di atas keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) dalam kes ini tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh dengan dadah yang terdapat daripada bonet kereta tersebut ataupun mengenai milikan eksklusif. Kawalan dan jagaan (management and control) kereta tersebut pada masa tertuduh ditangkap sahaja tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh terhadap milikan dadah yang didapati daripada bonet kereta. (Rujuk kes *Public Prosecutor lwn. Ong Cheng Heong* [1998] 4 CLJ 209 HC dan *Public Prosecutor lwn. Sukumaran a/l Sudram* [1999] 4 CLJ 242 HC).

Tidak ada keterangan sejak bila topi polis berpangkat inspektor (eks. P17) berada dalam bonet kereta, sama ada topi polis tersebut sudahpun berada dalam bonet kereta pada masa beg plastik hitam (eks. P10) dimasukkan dalam bonet atau beg plastik hitam (eks. P10) sudahpun berada dalam bonet kereta tersebut dan kemudian topi polis tersebut (eks. P17) dimasukkan dalam bonet kereta tersebut. Siapakah tuan punya topi polis tersebut tidak dibuktikan walaupun memang pendakwaan mengesyaki bahawa topi polis tersebut adalah kepunyaan tertuduh kerana beliau adalah seorang pegawai polis namun demikian, alasan itu bukanlah semestinya boleh dikatakan kepunyaan tertuduh walaupun mungkin disyaki. (Rujuk kes *A. Jayaram And Another lwn. State Of Andh Pradesh Air* [1995] SC 2128 di m.s. 2129 dan *State Of Kerala lwn. M.M. Mathew & Anor Air* [1978] SC 1571).

Mahkamah juga berpendapat bahawa ada percanggahan yang material di antara keterangan SP1, SP3 dan SP4 tentang gerak geri barang kes yang dirampas daripada bonet kereta. Mengikut keterangan SP1 di antara keterangan yang lain adalah berikut:

- (1) SP1 memeriksa fizikal tertuduh dan kereta tersebut yang dipandunya. Hasil daripada pemeriksaan yang dijalankan beliau menemui satu bungkusan plastik hitam (eks. P10) di sudut sebelah kanan bonet kereta No: AEA 1973 (eks. P42). Bungkusan plastik tersebut tidak diikat. Apabila dibuka beg itu didapati ada tiga ketul cylindrical type yang setiap satunya dibaluti

- a* dengan cellophane tape berwarna coklat. Dengan menggunakan sarung tangan, beliau memegang setiap ketulan tersebut dan didapati sedikit kesan lubang yang boleh dilihat yang mana didapati daun-daun kering mampat yang beliau syaki cannabis atau ganja. Selain daripada beg plastik mengandungi tiga ketulan mampat yang disyaki cannabis SP1 juga jumpa:
- b* (i) sepasang kasut jenama 'Clark' berwarna coklat;
- (ii) sepasang kasut jenama 'Duo Pakee';
- (iii) satu sarung raket badminton jenama Yonex (eks. P20) di dalamnya
- c* terdapat dua raket badminton jenama Yonex (eks. P20A) dan satu lagi raket Carlton (eks. P20B) ditemui dalam bonet kereta tersebut;
- (2) Daripada dash board bahagian kiri penumpang, SP1 temui satu passport antarabangsa dan satu buku akaun Maybank di atas nama tertuduh. Berdekatan gear box, beliau temui satu telefon mudah alih jenis Samsung.
- d* Selepas membuat tanda-tanda SP1 memasukkan semua tiga 'cylindrical type' dalam plastik hitam yang sama ditemui dalam bonet kereta tersebut. Selepas itu beliau keluarkan beg plastik hitam yang mengandungi tiga 'cylindrical type' yang disyaki cannabis dan telah diserahkan kepada ASP Razali (SP3) yang berada bersama-sama tertuduh. Seterusnya beliau telah mengarahkan ASP Iyeng (SP4) memandu kereta tersebut dibawa pulang ke Ibu Pejabat Jabatan Narkotik. Kemudian SP1 membawa tertuduh dengan dieskot oleh Det. Lans Kpl Awi, Sgt Ali, diikuti oleh ASP Razali (SP3) yang masih memegang bungkusan plastik hitam mengandungi tiga ketulan mampat ke tempat letak kereta di pejabat Tol Jelapang. Ketika sampai di tempat letak kereta dan disaksikan oleh SP1 dan tertuduh, ASP Razali (SP3) memasukkan bungkusan plastik hitam ke bonet kereta No: WDN 8289 dan menutup bonet tersebut. Kereta No: WDN 8289 adalah kereta pasukan. SP1 membawa tertuduh di kereta No: WDN 8289 pulang ke pejabat. Ketika di pejabat beliau (SP1) telah membuka bonet kereta No: WDN 8289 mengambil keluar bungkusan yang masih lagi mengandungi tiga ketulan mampat disyaki cannabis dan diperhatikan oleh tertuduh. SP1 telah membawa bungkusan plastik hitam dan tertuduh ke bilik taklimat di Pejabat Narkotik. Pada masa yang sama ASP Iyeng (SP4) telah mengeluarkan lain-lain barang yang masih lagi berada di dalam kereta No: AEA 1973 ke bilik taklimat yang sama dan serahkan kepada beliau (SP1).
- f* Laporan Polis Jelapang Report 2815/2000 dibuat oleh SP1 jam 1.30 tengahari pada 19 November 2000 manakala mengikut keterangan SP3 versinya adalah seperti berikut:
- g* (i) selepas tangkapan dibuat beliau telah diserahkan satu beg plastik hitam oleh ASP Hamdan (SP1) yang di dalam beg tersebut mengandungi tiga ketulan mampat yang disyaki ganja. Beliau nampak ASP Hamdan
- i*

(SP1) mengambil beg plastik tersebut dari tempat barang di belakang kereta No: AEA 1973 iaitu di bahagian belakang. Beliau sendiri nampak SP1 mengeluarkan beg plastik tersebut dan terus serahkan kepada beliau (SP3) untuk 'safe custody'. Beliau kurang pasti apakah ASP Hamdan lakukan sebelum pasukan serbuan sampai. Beliau kemudian dipanggil oleh SP1 untuk mengambil beg plastik hitam. Semasa mengambil beg plastik hitam yang keadaannya tidak diikat dan masih longgar, beliau nampak SP1 membuat pemeriksaan keseluruhan kereta tersebut. Selepas beg plastik hitam diserahkan, beliau (SP3) telah diarahkan oleh ASP Hamdan (SP1) untuk berjalan bersama dengan suspek yang ditangkap ke belakang pejabat tol disaksikan oleh suspek. Beliau (SP3) kemudian telah memasukkan balik beg plastik hitam tersebut ke dalam kereta No: AEA 1973 dan dipandu daripada lorong tol ke belakang pejabat. Beliau (SP3) telah memasukkan balik beg plastik hitam yang mengandungi tiga ketulan mampat ke dalam bonet kereta No: AEA 1973 disaksikan oleh suspek. Setelah letak di dalam bonet, beliau (SP3) serahkan kepada ASP Hamdan (SP1) untuk 'safe keeping of the exhibit'. Penyerahan semula kepada ASP Hamdan (SP1) berlaku di belakang pejabat rumah tol Jelapang. Beliau (SP3) tidak ada membawa apa-apa barang kes atau OKT ke pejabat. Tugas beliau habis selepas menyerah barang kes kepada ASP Hamdan (SP1). Semasa beg plastik hitam yang mengandungi tiga ketulan mampat diserahkan kepada beliau (SP3), beliau melihat ketulan mampat tersebut disyaki dadah jenis ganja atau cannabis. Selepas itu beliau (SP3) tidak lagi memeriksa sehingga diserahkan kepada ASP Hamdan (SP1).

Dalam pemeriksaan balas keterangan SP3 adalah seperti berikut:

- (1) Semasa bonet dibuka di Tol Plaza Jelapang beliau tidak nampak apa-apa berada dalam bonet kereta tersebut walaupun jarak beliau berada lima meter dari kereta tersebut. ASP Hamdan (SP1) panggil beliau ke kereta tersebut. Lepas itu ASP Hamdan (SP1) serahkan kepada beliau (SP3) satu beg plastik hitam yang mengandungi tiga ketulan mampat. Selepas 15 minit beliau masukkan beg plastik hitam dalam bonet kereta dan serahkan kepada ASP Hamdan (SP1). Selepas beliau masukkan ke dalam bonet kereta beg plastik hitam bersama kandungannya beliau tidak tahu apa terjadi pada beg plastik hitam kerana beliau tidak ada lagi dengan ASP Hamdan (SP1). Beliau setuju bahawa semasa beliau pegang beg plastik hitam beliau langsung tidak membuka ketulan mampat tersebut. Beliau (SP3) setuju beliau tidak tahu kandungan tiga ketulan mampat kerana tidak dibuka tetapi beliau mengesyaki mengandungi dadah. Semasa beliau masukkan tiga ketulan mampat di bonet kereta masih tidak dibuka untuk lihat kandungannya. Semasa beliau masukkan ke dalam bonet kereta No: AEA

- a* 1973 kereta itu terus diedarkan dari tempat itu. Beliau juga tidak mengekori kereta sehingga ke balai polis. Jarak dari tol dengan balai polis Jelapang adalah lebih kurang 10-15 km. Beliau setuju jika kandungan dalam beg plastik ditambah atau ditukar dalam perjalanan beliau tidak tahu. Beliau setuju bahawa beliau tidak pasti sama ada barang-barang seperti di P2A-H
- b* adalah dirampas daripada kereta No: AEA 1973.
- (2) Beliau tidak lihat siapakah yang memandu kereta tersebut selepas beliau masukkan tiga ketulan mampat dalam kereta itu dan beredar dari situ. Beliau tidak pasti sama ada ASP Hamdan (SP1) ada dalam kereta itu untuk balik ke Ipoh. Beliau cuma serahkan barang-barang masuk ke dalam
- c* bonet kereta No: AEA 1973 disaksikan oleh ASP Hamdan (SP1) dan OKT dan seterusnya beredar untuk tugas yang lain. Semasa beliau sampai kepada ASP Hamdan (SP1) pada masa dipanggil oleh ASP Hamdan (SP1), dia (SP1) berada di belakang kereta No: AEA 1973, kenderaan telah dibuka. Manakala keterangan ASP Iyeng (SP4) adalah seperti berikut:
- d* (1) pada 19 November 2000, di tempat bayar tol dia nampak ASP Hamdan (SP1) dan anggota menyerbu ke arah kereta No: AEA 1973 dan menangkap suspek. Pada ketika itu beliau (SP4) turut berlari ke kereta tersebut. Beliau mengekori kereta No: AEA 1973 dengan sebuah kereta pasukan dengan seorang pemandu. Pada ketika itu suspek telah
- e* ditangkap apabila beliau berlari ke arah kereta itu. Selepas itu, beliau terus ambil alih dan mengawal suspek. Selepas tangkapan dibuat ASP Hamdan (SP1) telah membawa kereta tersebut ke hadapan Plaza Tol Jelapang. Beliau (SP4) membawa suspek ke tempat kereta tersebut. Di situ ASP Hamdan (SP1) memberi amaran kepada suspek dan menjalankan pemeriksaan di dalam kereta tersebut dan telah menjumpai
- f* passport dan buku bank di dash board manakala di tempat duduk belakang terdapat sebuah bag atau 'kit beg'. Seterusnya, ASP Hamdan (SP1) membuat pemeriksaan di bonet kereta tersebut dan dapati ada satu beg plastik berwarna hitam dan di dalamnya mengandungi tiga
- g* bungkusan berbentuk 'cylinder' berwarna coklat. Juga, turut terdapat dalam bonet tersebut dua pasang kasut, satu raket dan satu topi polis. Semasa ASP Hamdan (SP1) memeriksa bonet kereta tersebut beliau (SP4) ada di sebelah ASP Hamdan (SP1) bersama tertuduh. Beliau (SP4) melihat ASP Hamdan (SP1) membuka bonet kereta itu
- h* menggunakan kunci. ASP Hamdan (SP1) memeriksa bungkusan tersebut dan menyatakan ganja. Plastik tidak diikat tetapi berpintal di atas dan nampak senang dibuka. ASP Hamdan (SP1) membelek dan mengoyakkan kepada setiap bungkusan. Beliau tidak pasti berapa besar koyakan itu. Selepas itu beliau nampak ASP Hamdan (SP1) mengambil
- i* gambar barang kes yang terletak dalam bonet dan dalam kenderaan.

Selepas pemeriksaan bonet dibuat, seterusnya ASP Hamdan (SP1) rampas barang kes. Beliau (SP4) tidak mengenali beg plastik hitam itu dan tiga ketulan. Selepas itu, beliau (SP4) serahkan OKT kepada ASP Hamdan (SP1) dan ASP Hamdan mengarahkan beliau membawa kereta No: AEA 1973 ke pejabat. Setelah sampai di pejabat, beliau menyerahkan kereta tersebut berserta keretanya dan barang-barang yang terdapat dalam kereta kepada ASP Hamdan (SP1) di pejabatnya. Selepas mengambil gambar beliau keluaran barang-barang itu daripada bonet kereta dan berlepas ke pejabat. ASP Hamdan (SP1) membawa barang kes balik ke dalam kereta yang berlainan. Nombor kereta tidak tahu. OKT dibawa oleh ASP Hamdan (SP1) manakala beliau (SP4) membawa kereta No: AEA 1973. Beliau (SP4) tidak mengekori kereta ASP Hamdan (SP1) daripada tempat kejadian ke pejabat. Apabila beliau (SP4) sampai di pejabat beliau tidak ada bersama dengan ASP Hamdan (SP1). Beliau setuju beg plastik hitam dan tiga cylinder itu beliau nampak di Plaza Tol Jelapang dan selepas itu langsung tidak lihat sehingga hari ini iaitu tarikh perbicaraan. Beliau tidak pasti isi kandungan tetapi bungkusan yang dirampas pada hari kejadian adalah bungkusan yang sama berada di mahkamah pada hari perbicaraan. Beliau memang tidak melihat isi kandungan tetapi apa yang nampak bungkusan tersebut adalah sama. ASP Hamdan koyak satu ketulan sahaja;

Di sini adalah jelas bahawa terdapat keraguan yang jelas tentang pergerakan barang kes dan sebenarnya siapa yang mengawal barang kes sejak dirampas di bonet kereta di tempat kejadian sehingga ke balai polis dan kemudiannya diserahkan kepada pegawai penyiasat (SP14) dan keraguan ini terkandung dalam keterangan di mana terdapat keterangan yang berlainan daripada SP1, SP3 dan SP4 seperti didapati oleh mahkamah ini.

Mahkamah ini juga mendapati:

- (1) tidak ada sebarang penjelasan kenapa kereta itu tidak ditahan di tempat pemerhatian pertama (Observation Point No. 1) atau tempat pemerhatian kedua (Observation Point No. 2) sekiranya kereta tersebut ada membawa dadah dan rampas pada masa itu mahupun itu bukanlah satu alasan untuk menimbulkan sebarang keraguan terhadap milikan;
- (2) tidak ada keterangan kenapa kereta itu tidak diekori daripada Point 1 ke 2 dan seterusnya ke Point 3 ataupun daripada Pengkalan Hulu kerana maklumat yang diterima oleh SP3 pada 17 November 2000 (iaitu dua hari sebelum tarikh tangkapan) bahawa kereta No. AEA 1973 (eks. P42) akan membawa dadah dari Pengkalan Hulu ke Selatan Malaysia. Ada juga keterangan daripada SP3 bahawa beliau telah menerima panggilan telefon

- a* pada jam 3pg pada 19 November 2000 bahawa kereta tersebut akan melalui Pengkalan Hulu menuju ke selatan. Mengikut keterangan SP1 pada jam lebih kurang 8.45 pada 19 November 2000, SP3 ada memaklumkan kepada beliau bahawa kereta tersebut No: AEA 1973 dan pemandunya telah berlepas memasuki Pengkalan Hulu, iaitu Kroh pada jam 7.45pg pada
- b* tarikh yang sama;
- c* (3) tidak ada keterangan siapakah yang membawa kereta daripada Betong hingga ke Pengkalan Hulu dan daripada Pengkalan Hulu sehingga kereta melepasi tempat pemerhatian pertama (Observation Point No.1) dan berapa orang berada dalam kereta atau tertuduh seorang sahaja pada semua masa sejak kereta bertolak dari Betong pada 19 November 2000 jam 7.45pg dan perkara-perkara tersebut iaitu, bahawa tidak ada orang lain dalam kereta dan tidak ada orang lain memandu kereta tersebut tidak dielakkan atau disangkal (eliminate) oleh pendakwaan;
- d* (4) tidak ada keterangan siapa yang bertanggungjawab mengenai mengusik catitan di eks. D41 dan bilakah usikan ini dibuat dan apakah asasnya, sama ada Inspektor Zul atau Inspektor Helmi yang membuat usikan berkaitan dengan jenis dadah. Kenapa mereka tidak dipanggil untuk memberi keterangan atau penjelasan terhadap perkara tersebut yang meragukan. Sebenarnya tidak ada penjelasan langsung dari pendakwaan:
- e* (i) apakah sebenarnya asas untuk membuat catitan Borang Utusan Jenayah (eks. D41) bahawa jenis dadah yang dirampas daripada kereta (eks. P42) adalah candu mentah;
- f* (ii) apakah asas untuk kemudiannya mengusik catitan kandungannya di Borang Utusan Polis (eks. D41) kepada jenis dadah adalah ganja;
- g* (iii) dalam kes ini terdapat passport antarabangsa dalam kereta tersebut. Bukankah penting untuk memanggil seseorang pegawai daripada Jabatan Imigresen untuk menunjukkan siapakah pemilik passport tersebut, bilakah ia masuk ke Betong sekiranya ada masuk dan bilakah dia keluar dari Betong kerana SP3 ada menerima maklumat pada 17 November 2000 bahawa kereta No. AEA 1973 akan membawa dadah daripada Pengkalan Hulu ke selatan Malaysia. Maklumat juga diterima pada 19 November 2000 pada jam lebih kurang 3pg oleh SP3
- h* bahawa kereta tersebut akan bertolak dari Betong pada jam 7.45pg pada 19 November 2000 sekiranya kereta ada keluar dari Betong;
- i* (iv) bilakah kereta masuk ke Betong sebelum 19 November 2000 kerana SP3 telah terima maklumat pada 17 November 2000 iaitu lebih kurang dua hari sebelum tarikh kejadian bahawa kereta tersebut akan membawa dadah dan SP3 juga ada terima maklumat pada lebih kurang

3pg pada 19 November 2000 bahawa kereta akan melalui Pengkalan Hulu menuju ke selatan Malaysia. Ada juga keterangan daripada SP7 bahawa ada pernah kereta tersebut No: AEA 1973 yang digunakan oleh tuannya dibawa ke Thailand pada tahun 2000. Selanjutnya, ada juga keterangan daripada SP11 bahawa kereta tersebut No: AEA 1973 ada dipinjam di antara bulan September hingga Oktober untuk pergi ke Negara Thailand;

*a**b*

- (v) apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk kesan atau mengekori kereta tersebut sejak ia bertolak dari Pengkalan Hulu jam 7.45pg pada 19 November 2000 untuk sekurang-kurangnya mendapat bukti siapa yang memandu kereta daripada tempat ia bertolak pada mula-mulanya iaitu dari Pengkalan Hulu. Sejak SP3 mendapat maklumat pada 17 November 2000 iaitu lebih kurang dua hari sebelum tarikh kejadian tidak ada sebarang tindakan atau langkah-langkah yang diambil untuk mengesan atau mengekori kereta tersebut atau mencatit maklumat tersebut di mana-mana rekod sebab maklumat yang diterima oleh SP3 adalah terperinci bahawa sebuah kereta nombor pendaftaran AEA 1973 akan membawa dadah daripada Pengkalan Hulu ke selatan Malaysia dan SP3 telah menerima maklumat selama tiga kali selepas maklumat diterima pada 17 November 2000. SP3 juga mengakui bahawa maklumat yang beliau terima adalah begitu tepat mengenai kereta. Adakah kemungkinan orang yang memberi maklumat kepada SP3 sejak 17 November 2003 sebanyak empat kali termasuk maklumat yang diberi pada 17 November 2000 beliau yang menggunakan kereta tersebut dan masukan dadah tersebut dalam bonet kereta tanpa pengetahuan tertuduh;

*c**d**e**f*

- (vi) oleh kerana SP3 telah terima maklumat pada 17 November 2000 bahawa kereta tersebut akan membawa dadah dan maklumat ini diulangi tiga kali selepas diberi pada kali pertama dan kereta ditahan oleh polis pada 19 November 2000, tidak ada keterangan siapa yang menggunakan kereta dari 17 November 2000 sehingga kereta ditahan pada 19 November 2000 dan perkara ini ditinggal atau dibiarkan tanpa diisi oleh pendakwaan. Di sini adalah penting untuk menimbang bahawa tidak ada keterangan tertuduh yang memandu kereta ke Pengkalan Hulu pada atau sebelum 17 November 2000 dan tidak ada keterangan tertuduh yang menggunakan kereta dari 17 November 2000 sehingga 19 November 2000 melainkan beliau didapati memandu kereta pada 19 November 2000 jam lebih kurang 11.40pg seperti pertuduhan.

*g**h**i*

- a* Dalam kes ini, mahkamah ini berpendapat bahawa pendakwa:
- (1) Gagal membuktikan bahawa tertuduh seorang sahaja mempunyai akses kepada kereta dan bonet tersebut.
 - (2) Gagal membuktikan tertuduh mempunyai milikan eksklusif terhadap kereta dan bonet tersebut.
 - (3) Gagal untuk elakkan (eliminate) atau menyisih bahawa tidak ada orang lain selain daripada tertuduh yang ada akses kepada kereta dan bonet memandangkan terdapat dua pasang kasut daripada bonet dan terdapat buku akaun Maybank atas nama Abdullah Zawawi bin Tajuddin.
 - (4) Kemungkinan terdapat orang atau orang lain yang mempunyai akses kepada bonet dan kereta tersebut tidak dielakkan. (Rujuk kes *Abdullah Bin Yaacob lwn. Public Prosecutor* [1991] 2 CLJ 853; [1991] 1 CLJ (Rep) 5.)
 - (5) Terdapat telefon bimbit di mana tidak ada bukti itu adalah kepunyaan tertuduh. Tidak ada keterangan sama ada sebarang panggilan telefon dibuat atau diterima melalui telefon bimbit tersebut mengenai barang kes tersebut.
 - (6) Tidak ada keterangan sama ada catitan di eks. D41 yang diusik telah dihantar semula kepada semua pengalamat yang sebelumnya telah dihantar, iaitu sebelum usikan dibuat dan sama ada diterima semula oleh pengalamat tersebut.
 - (7) Mengikut keterangan SP1 dadah itu telah dibalut pada masa dirampas dan tidak terdapat sebarang bau. Oleh itu, andaian (inference) mungkin tertuduh mempunyai pengetahuan di atas dadah tersebut tidak dapat ditimbulkan terhadap beliau. Ada juga keterangan bahawa SP3 bersetuju bahawa semasa beliau memegang plastik beg, beliau langsung tidak membuka tiga ketulan mampat tersebut. SP3 juga bersetuju bahawa beliau tidak tahu kandungan tiga ketulan mampat kerana tidak dibuka tetapi beliau cuma mensyaki mengandungi cannabis dan ini adalah dalam pemeriksaan balas. Manakala dalam pemeriksaan utama SP3 berkata bahawa beliau melihat bahawa ketulan mampat tersebut disyaki dadah jenis ganja atau cannabis.
 - (8) Gagal mengambil sebarang tindakan untuk mengesan siapakah Encik Abdullah Zawawi bin Tajuddin, tuan punya buku akaun Malayan Banking dan untuk pastikan sama ada beliau adalah seorang yang ada akses kepada bonet dan kereta dan ini tidak dapat dielakkan (eliminate) oleh pendakwa.
- i*

- (9) Tidak ada kesan cap jari sama ada terdapat dari dua pasang kasut (eks. P18 A & B dan P19 A & B), telefon bimbit walaupun di atas beg plastik hitam. *a*
- (10) Keterangan pendakwaan dengan jelas menunjukkan bahawa kereta yang dipinjam pada 14 Oktober 2000 tidak dipakai atau dipandu oleh tertuduh tetapi dipakai oleh beberapa orang lain iaitu seperti keterangan yang didapati daripada SP11, SP12 dan SP13. *b*
- (11) Kereta tersebut ditinggalkan di Pontian daripada 15 Oktober 2000 dan dibawa oleh SP12 dan kemudiannya keluar daripada Pontian dan terdapat di Pengkalan Hulu di mana ia berlepas pada 17 November 2000 pada jam 7.45pg. Dalam tempoh masa kereta berada di Pontian, kereta tersebut diletak di kedai cuci kereta Ah Guan (SP13), di bengkel Medan Koop, digunakan oleh SP12. Kemudian kereta dihantar ke bengkel untuk dibaiki selepas dilanggar. SP12 ada melihat kereta tersebut pada 12 November 2000 di balai polis Pontian. Bilakah beg itu diletak dalam bonet kereta tidak diketahui. *c*
- (12) Keterangan daripada SP14 dengan jelas menunjukkan bahawa apa yang diketahui di dalam eks. D41 adalah maklumat pertama. *d*
- Dari keseluruhan keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan terdapat lebih daripada satu inferen yang boleh dibangkitkan iaitu sama ada tertuduh seorang sahaja yang mempunyai milikan atau akses kepada kereta dan bonet atau sama ada orang lain juga ada akses kepada kereta dan bonet. Dalam keadaan ini, dan di atas fakta-fakta kes ini, mahkamah ini seharusnya dan sepatutnya memberi manfaat kepada tertuduh bahawa terdapat orang lain yang ada akses kepada kereta dan bonet. Andaian ini boleh menguatkan apabila mahkamah meneliti keseluruhan kes pendakwaan tentang kelemahan dan putus talian seperti dinyatakan di atas di mana mahkamah ini berpendapat bahawa tertuduh tidak boleh dikaitkan dengan barang kes seperti pertuduhan dan seperti orang yang mempunyai milikan eksklusif di mana pendakwaan gagal di atas keterangan ikut keadaan (irresistable conclusion) tersebut. *e*
- Keterangan ikut keadaan tidak dapat ditekan sebagai satu keterangan eksklusif atau kukuh kerana pendakwaan telah mengemukakan beberapa komponen keterangan sebahagian-sebahagian yang tidak dapat dikukuhkan dan tinggalkan banyak batu-batu yang tidak dibalikkan (overturned) dan boleh memberi maklumat yang material (informative). Walaupun maklumat diterima oleh SP3 sejak awal-awal, dua hari sebelum tarikh kejadian, mahkamah ini mendapati di mana tidak ada sebarang langkah atau tindakan yang diambil oleh pegawai yang menerima maklumat sama ada membuat surveillance atau mengekori kereta tersebut supaya maklumat yang diterima boleh membantu kes pendakwaan. *f*
- g*
- h*
- i*

- a* Dukacita dinyatakan di sini bahawa cara mekanisme atau proses untuk menguatkuasakan maklumat yang diterima adalah tidak memuaskan dan langsung tidak digunapakai dengan bertanggungjawab atau dengan cara serius oleh pegawai yang menerima maklumat tersebut dan pihak-pihak yang tertentu harus menerima akibatnya di mana keraguan manfaat harus diberi kepada tertuduh seperti yang dikehendaki dari segi undang-undang.

Seterusnya dalam kes di hadapan mahkamah ini, mahkamah ini berpendapat bahawa talian keterangan (the chain of evidence) yang dikemukakan oleh pendakwaan adalah tidak lengkap (is incomplete) dan telah membiarkan alasan munasabah (reasonable grounds) untuk memutuskan bahawa tertuduh bukanlah

- c* orang yang bertanggungjawab terhadap milikan barang kes. Sebarang inferen atau anggapan fakta tidak boleh dibuat (cannot be drawn) berdasarkan (mere conjecture) atau di atas keterangan di mana (where the evidence is) adalah (too speculative) atau (highly suspicious. Realm of conjecture has no legal consideration and cannot be substituted for realm of proof). (Rujuk kes *Jones lwn. Great Western Railway Company* 144 L.T. 194 di m.s. 202) (dissenting judgment of Lord MacMillan).

Mahkamah ini mendapati bahawa agensi siasatan gagal menjalankan siasatan lebih terperinci atau mendalam untuk mendapati keterangan-keterangan yang penting untuk menambah atau mengukuhkan keterangan ikut keadaan atau

- e* mungkin boleh menguatkan keterangan ikut keadaan.
- Mahkamah ini berpendapat bahawa kes pendakwaan hanya membawa keadaan untuk membuat spekulasi dan mengesyaki bahawa ada kemungkinan tertuduh terlibat ke atas kes ini tetapi ini tidak dapat diterima oleh mahkamah tanpa keterangan sekurang-kurangnya bagi satu kes *prima facie*. Dalam kes *Berry lwn. British Transport Commission* [1961] 3 All ER 65 di m.s. 75, Devlin L.J. (pada masa itu) berkata:

- f* ... presumptions of law ought to be used only where their use is strictly necessary for the ends of justice. They are inherently undesirable ... because they prevent the court from ascertaining the truth, which should be the prime object of a judicial investigation, and because, if they are allowed to multiply to excess, the law will become divorced from reality and will live among fantasies of its own.

- g* Sebarang andaian di atas spekulasi dan mengesyaki adalah bertentangan dari segi undang-undang yang sedia ada bahawa di mana dan apabila pendakwaan berharap di atas keterangan ikut keadaan, keterangan itu harus mendapati lengkap dan tidak membiarkan perkara-perkara yang tidak dapat diisi dan akibatnya keterangan ikut keadaan itu boleh memberi manfaat kepada tertuduh. (The prosecution has failed to satisfy the 'irresistible conclusion test' and the

i

evidence produced falls short of the standard required by law and leaves several material gaps and wittle to the advantage and is incomplete). Rujuk kes-kes:

- (1) *Chan Chwen Kong lwn. Public Prosecutor* [1962] 1 LNS 22
- (2) *Karam Singh lwn. Public Prosecutor* [1967] 1 LNS 65
- (3) *Kartar Singh & Anor lwn. Rex* [1952] 1 LNS 43
- (4) *Jayaraman & Ors. lwn Public Prosecutor* [1982] 2 MLJ 273
- (5) *Chang Kim Siong lwn. Public Prosecutor* [1967] 1 LNS 18
- (6) *Eng Sin lwn. Public Prosecutor* [1974] 1 LNS 33
- (7) *Mcgreevy lwn. DPP* [1973] 1 All ER 503

Pendakwaan tidak boleh elak dari tanggungjawab dan tugasnya (is not absolved or relieved of their legal and positive duty) untuk membuktikan intipati-intipati atau unsur-unsur pertuduhan seperti dikehendaki dari segi undang-undang. (Rujuk kes *Sia Soon Suan lwn. Public Prosecutor* [1966] 1 MLJ 116). Dalam kes *Public Prosecutor lwn. Tai Mei Yuen* [1990] 1 CLJ 1208; [1990] 2 CLJ (Rep) 826, Edgar Joseph Jr. H. (pada masa itu) berkata:

... the defence were perfectly entitled to take advantage of any frailty which appeared in the prosecution case. Furthermore, where the evidence is circumstantial, the court is not at liberty to bridge any material gap in the chain of evidence for this would amount to relaxing the requirements of strict proof in a criminal case.

Pendakwaan tidak boleh berharap supaya mahkamah ini dapat memerintah tertuduh membela diri tanpa keterangan yang mencukupi sama ada keterangan terus (direct) atau keterangan ikut keadaan (circumstantial evidence) yang perlu dibuktikan seperti yang dikehendaki dari segi undang-undang untuk melibatkan atau mengaitkan tertuduh terhadap jenayah tersebut. Di peringkat ini, mahkamah ini ingin mengingatkan bahawa pendakwaan tidak berharap atau bergantung di atas anggapan (presumption) di bawah s. 37(d) atau (g) atau (h) Akta Dadah Berbahaya 1952 seperti yang diakui (concede) oleh timbalan pendakwa raya. Mahkamah ini ingin menegaskan bahawa bukanlah tugas mahkamah untuk bergerak di luar keterangan yang berada di hadapan mahkamah (it is not the function of the court to travel outside the material on record) dengan tujuan untuk mendapati bersalah atau sebaliknya terhadap tertuduh (for the purpose of finding the guilt or otherwise).

Keseluruhan keterangan ikut keadaan yang berharap oleh pendakwaan tidak mengemukakan talian yang lengkap dan terdapat banyak kehilangan (several material missing links) dalam kes pendakwaan. (Rujuk kes *Abdullah Zawawi Bin Yusoff lwn. Public Prosecutor* [1993] 4 CLJ 1).

- a* Di atas keseluruhan keterangan di kes pendakwaan dan setelah membaca dan meneliti hujah-hujah bertulis dan secara lisan bersama-sama dengan pihak-pihak yang dikemukakan, mahkamah ini berpendapat bahawa keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan langsung tidak dalam apa keadaan pun melibatkan atau mengaitkan tertuduh sebagai orang bertanggungjawab seperti
- b* pertuduhan. Oleh itu, mahkamah ini berpendapat bahawa tidak ada apa-apa keterangan sama sekali terhadap tertuduh supaya diperintahkan untuk menjawab atau membela diri di atas pertuduhan tersebut. (Rujuk kes *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086 SC dan *Public Prosecutor lwn. Adetunji Adeleye Sule* [1993] 2 MLJ 70). Walau bagaimanapun, Mahkamah
- c* ini juga berpendapat bahawa adalah tidak selamat untuk memerintah membela diri dan sebaliknya berpendapat lebih selesa dan selamat untuk membebaskan tertuduh dan beliau tidak diperintahkan untuk membela diri. (It is a safe risk to acquit than to condemn the accused as guilty)
- d* Mahkamah juga mendapati di atas keseluruhan keterangan dalam kes ini, tidak ada sebarang kesalahan yang mengimplikasi atau melibatkan tertuduh seperti pertuduhan. Rujuk kes-kes:
- (1) *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1992] 1 AMR 253
- (2) *Public Prosecutor lwn. Sarjit Kaur a/p Nahar Singh* [1998] 5 CLJ 609
- e* HC dan
- (3) *Public Prosecutor lwn. Sayed Mohamad Faysal Bin Sayed Ibrahim* [2004] 4 AMR 273.
- f* Setelah mendengar keterangan saksi-saksi pendakwaan, meneliti dokumen-dokumen dan ekshibit-ekshibit yang boleh diterima, membaca, dan meneliti hujah-hujah bertulis yang dikemukakan dan mendengar hujah-hujah lanjut secara lisan, keputusan mahkamah adalah seperti berikut:
- (1) Oleh kerana pendakwaan tidak bergantung kepada anggapan statutori
- g* untuk membuktikan pertuduhan terhadap tertuduh seperti yang diakui oleh timbalan pendakwa raya yang bijaksana di mana pendakwaan bergantung kepada keterangan ikut keadaan, mahkamah berpuas hati bahawa anggapan statutori tidak dipakai berdasarkan kepada fakta-fakta dan keterangan yang dikemukakan dalam kes ini.
- h* (2) Di atas keseluruhan keterangan, mahkamah mendapati bahawa pendakwaan gagal membuktikan satu kes *prima facie* terhadap tertuduh dan tambahan pula menimbulkan jurang (gap) flaws yang material dan misteri diperingkat siasatan dan juga di peringkat pendakwaan dan perkara ini semua diakui oleh pegawai penyiasat (SP14).
- i*

- (3) Keterangan yang dikemukakan oleh pendakwaan tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh dengan dadah yang terdapat daripada bonet kereta tersebut di atas keterangan ikut keadaan. Sekiranya, tertuduh tidak sebenarnya menunjuk sebarang tindakan yang salah yang ditunjuk oleh beliau sebelum bonet kereta dibuka kemungkinan andaian adalah beliau telah di “set up” oleh pihak yang ada kepentingan dan ingin atau bertujuan untuk melibatkan tertuduh supaya beliau tidak menghalang tindakan mereka sekiranya mereka ada tercampur atau mengetahui kegiatan mereka. (Rujuk kes *Pendakwa Raya lwn. Kang Ho Soh* [1991] 3 CLJ 2914; [1991] 3 CLJ (Rep) 557). *a*
- (4) Kawalan dan jagaan (management and control) kereta tersebut (eks. P42) sahaja di mana tertuduh didapati hadir dan memandu kereta pada masa ditahan tidak mencukupi untuk mengaitkan tertuduh terhadap memiliki dadah yang didapati daripada bonet kereta. *b*
- (5) Topi polis berpangkat Inspektor (eks. P17) yang didapati daripada bonet kereta bukan semestinya boleh dikatakan kepunyaan tertuduh walaupun ia boleh dinyatakan disyaki bahawa topi polis itu kemungkinan kepunyaan tertuduh. *c*
- (6) Terdapat canggahan yang material di antara keterangan SP1, SP3 dan SP4 tentang pergerakan barang kes yang dirampas daripada bonet kereta tersebut hingga barang kes diserahkan kepada pegawai penyiasat (SP14) seperti didapati oleh mahkamah sebelum ini dan terdapat putus talian. *d*
- (7) Maklumat yang diterima oleh SP3 pada 17 November 2000 bahawa kereta akan membawa dadah daripada Betong dan seterusnya maklumat yang diterima oleh SP3 pada 19 November 2000 bahawa kereta tersebut telah berlepas pada jam 7.45pg dari Betong adalah maklumat yang penting. Malangnya tidak ada keterangan siapa yang membawa kereta daripada Betong hingga ke Pengkalan Hulu dan dari Pengkalan Hulu sehingga kereta melepasi Observation Point No. 1 dan berapa orang berada di dalam kereta atau tertuduh seorang sahaja pada semua masa sejak kereta bertolak dari Betong pada 19 November 2000 jam 7.45pg. Pendakwaan tidak elakkan (eliminate) bahawa hanya tertuduh seorang sahaja yang berada dalam kereta dan pandu kereta dari Betong dan sejak kereta bertolak dari Betong pada 19 November 2000 jam 7.45 pagi. *e*
- (8) Pendakwaan gagal mengelakkan (eliminate) bahawa tertuduh sahaja yang mempunyai kawalan dan jagaan kepada kereta dan bonet tersebut sejak 14 Oktober 2000 di mana kereta dipinjam daripada SP11 sehingga kereta ditahan di Tol Plaza Jelapang pada 19 November 2000 jam 11.45pg. *f*
- g*
- h*
- i*

- a* Sebaliknya, dan (on the contrary) keterangan pendakwaan menunjukkan bahawa sejak 14 Oktober 2000 kereta ini tidak dipandu oleh tertuduh tetapi dipakai oleh beberapa orang lain seperti keterangan yang didapati daripada SP11, SP12 dan SP13.
- b* (9) Pendakwaan gagal membuktikan bahawa:
- (i) tertuduh seorang sahaja mempunyai akses kepada bonet dan kereta;
 - (ii) tertuduh mempunyai milikan eksklusif terhadap kereta dan bonet;
 - (iii) gagal untuk mengelak (eliminate) atau menyisih bahawa tidak ada orang lain selain daripada tertuduh dalam kereta dan bonet memandangkan terdapat dua pasang kasut daripada bonet kereta iaitu exh. P18AB dan P19A-B, dan terdapat buku akaun Malayan Banking (eks. P30) atas nama Abdullah Zawawi bin Tajuddin seorang lain yang dikemukakan dalam kes ini.
- c*
- d* (iv) terdapat telefon bimbit daripada kereta tersebut di mana tidak ada bukti yang kukuh itu adalah kepunyaan tertuduh dan mengikut keterangan SP1 dadah yang didapati daripada bonet kereta telah dibalut pada masa dirampas dan tidak terdapat sebarang bau. Oleh itu, andaian (inferen) bahawa tertuduh mungkin mempunyai pengetahuan di atas dadah tersebut tidak dapat ditimbulkan.
- e*
- (v) gagal mengambil sebarang tindakan untuk mengesan siapakah Encik Abdullah Zawawi bin Tajuddin, tuan punya buku akaun Malayan Banking yang didapati daripada kereta tersebut untuk elakkan sama ada beliau mungkin adalah seorang yang ada akses kepada kereta dan bonet.
- f*
- (vi) tidak ada kesan cap jari, sama ada terdapat daripada dua pasang kasut telefon bimbit ataupun di beg plastik hitam.
- g* (10) (i) Pendakwaan gagal untuk menunjukkan apakah sebenarnya asas untuk membuat catitan dan Borang Utusan Teleprinter Polis (eks. D41) bahawa jenis dadah yang dirampas daripada kereta adalah 'candu mentah'
- h* (ii) gagal untuk kemukakan keterangan apakah asas untuk kemudiannya mengusik kandungannya di Borang Utusan Teleprinter Polis kepada ganja dan di atas arahan siapa dan bila.
- (iii) Tidak ada keterangan siapakah yang bertanggungjawab mengusik dokumen tersebut dan bilakah usikan dibuat dan apakah asasnya.
- i*

- (11) Percanggahan tentang apakah jenis dadah yang dirampas daripada bonet kereta adalah satu perkara yang penting untuk menentukan pertuduhan terhadap tertuduh dan percanggahan ini ditimbulkan oleh agensi siasatan sendiri dalam kes pendakwaan (bukan oleh pegawai penyiasat sendiri) tetapi seorang daripada pasukan polis yang terlibat dalam kes ini. Secara am mahkamah ini memang berharap bahawa pembuat catitan asal harus dipanggil untuk memberi keterangan, apakah asasnya untuk membuat catitan ‘candu mentah’ dan juga memanggil pembuat yang mengusik kandungannya untuk memberi penjelasan kenapa kandungannya diusik dan catit ganja. *a*
- (12) Jurang-jurang seperti ini adalah jelas tentang percanggahan dan ini telah timbul satu keraguan terhadap jenis dadah yang dirampas daripada bonet kereta. Tambahan pula senarai pemeriksaan (eks. P3A-F) juga tidak menyebut apakah jenis dadah yang disyaki dirampas daripada bonet kereta dan seterusnya waktu bila harus diserahkan telah diusik di akuan penerimaan (exh. P4A-C) dan ini diakui oleh pegawai penyiasat (SP14). *b*
- (13) Kes pendakwaan juga menunjukkan bahawa dokumen (eks. D41) adalah satu maklumat pertama. *c*
- d*

Pemilik Kereta

- (14) Pendakwaan juga gagal mengemukakan pemilik berdaftar kereta tersebut sebagai saksi pendakwaan untuk memberi gambaran tentang pergerakan kereta tersebut mahupun SP11 menyatakan bahawa beliau adalah tuan punya kereta dan nama Leong Kim Wai digunakan untuk daftar sebagai pemilik kereta. *e*
- (15) Pendakwaan telah mengemukakan beberapa komponen sebahagian-sebahagian yang tidak dapat dikukuhkan dan tinggal banyak batu-batu yang tidak ‘pusing’ (unturned) dan boleh memberi maklumat (informative). *f*
- (16) Agensi siasatan gagal menjalankan siasatan lebih dalam untuk mendapati keterangan-keterangan penting untuk menambah atau mengukuhkan keterangan ikut keadaan dan mungkin boleh membantu keterangan ikut keadaan. *g*
- (17) Oleh itu, mahkamah dapati bahawa bukanlah tugas mahkamah untuk bergerak luar keterangan yang berada di hadapan mahkamah dengan tujuan untuk mendapati bersalah atau sebaliknya terhadap tertuduh. Keseluruhan keterangan ikut keadaan berharap dan bergantung oleh pendakwaan tidak mengemukakan talian yang lengkap yang terdapat banyak jurang/ruang (gaps) dalam kes pendakwaan. *h*

i

- a* (18) Isu sama ada (eks. P39 dan P40) dapat diterima, mahkamah berpendapat bahawa senarai butir-butir (eks. P40) yang dikeluarkan oleh Jabatan Pengangkutan Jalan tidak boleh diterima sebagai keterangan mengikut s. 90A Akta Keterangan 1950 kerana perakuan (certificate) (eks. P39) tidak menyatakan sebarang butir-butir dan apakah dokumen yang hubung
- b* kait tentang kereta tersebut atau senarai butiran untuk patuhi s. 90A(2) Akta Keterangan 1950. Mahupun keputusan mahkamah rayuan dalam kes *Gnanasegaran a/l Pararajasingam lwn. Public Prosecutor* [1997] 3 MLJ 1 mengikat mahkamah ini tetapi fakta kes ini harus dan boleh
- c* dibeza dan bandingkan fakta kes *Gnanasegaran a/l Pararajasingam* di mana juga dengan segala hormatnya tidak dijelaskan apakah kandungan perakuan dalam kes itu seperti dibangkit oleh pembelaan dalam kes itu.
- (19) Mahkamah berpendapat bahawa perakuan (certificate) yang dikeluarkan tanpa menunjuk apakah dokumen yang dirujuk atau hubung kait seperti
- d* nombor kenderaan, nombor chasis, buatan, model dan tahun tidak boleh diberi sebarang berat (weight) yang ada hubung kait dengan butir yang terdapat dalam eks. P40. Mahkamah berpendapat bahawa pembuat
- e* perakuan (eks. P39) hanya menyatakan beliau bertanggungjawab menjalankan komputer di Jabatan Pengangkutan Jalan Negeri Perak dan sepanjang pengetahuan dan kepercayaan beliau, pernyataan yang terkandung dalam dokumen-dokumen berikut adalah dikeluarkan oleh
- f* komputer dalam penggunaan yang biasa dalam Jabatan Pengangkutan Jalan Negeri Perak tanpa menyatakan apakah dokumen-dokumen yang berikut atau dirujuk. Oleh itu, dan sekiranya mahkamah tidak dapat memberi sebarang berat kepada eks. P39 mungkin eks. P40 juga tidak akan membantu pendakwa untuk membuktikan siapakah pemilik berdaftar. Oleh itu, eks. P40 harus dibatalkan daripada rekod mahkamah.
- (20) Di atas keseluruhan keterangan dan kes pendakwaan, mahkamah ini berpendapat bahawa mungkin tidak dalam apa keadaan pun melibatkan
- g* atau mengaitkan tertuduh sebagai seorang yang bertanggungjawab kepada dadah yang dirampas daripada bonet kereta tersebut atau seperti pertuduhan.
- (21) Mahkamah ini masih berpendapat bahawa adalah tidak selamat untuk
- h* memerintahkan tertuduh membela diri dan sebaliknya adalah lebih sesuai dan selamat untuk membebaskan dan melepaskan tertuduh dan beliau tidak diperintahkan untuk membela diri. Mahkamah juga mendapati tidak ada keterangan yang mencukupi untuk mengimpikasi atau melibatkan tertuduh seperti pertuduhan atau sebarang kesalahan yang lain kerana perkara
- i*

yang penting milikan eksklusif tidak dapat dibuktikan seperti yang dikehendaki dari segi undang-undang terhadap tertuduh di atas keterangan ikut keadaan.

(22) Oleh itu, tertuduh dilepas dan dibebaskan tanpa dipanggil untuk membela diri.

Powers Of Prosecutor

Be that as it may, as to the objection by the learned deputy public prosecutor to produce the Borang Utusan Polis (Ringkasan Jenayah Harian) which has been marked as defence exhibit (exh. D41) which according to the defence has disclosed that the drugs recovered from m/car No: AEA 1973 as 'candu mentah', this court is of the respectful view that the prosecutorial discretion in the presentation of the case and choice of witnesses and evidence to be introduced does not include withholding of relevant and material evidence in a criminal trial. If the evidence which is sought by the defence and introduced through cross-examination of a prosecution witness will assist the court to determine the truth of the version and arrive at a just decision then it is inherently undesirable for the prosecution to prevent it from being introduced on the ground that it is not a public document and therefore inadmissible unless it is classified as 'secret' under the official secret act. There is no universal application that a document sought by the defence in a criminal trial is not admissible because it is not a public document so long as it is a relevant piece of evidence to rebut or show inconsistencies on the evidence of a prosecution witness and to expose the infirmity and weaknesses of the prosecution case and cast doubt during the prosecution case itself and this is a matter for the court to decide on the set of facts in each case. (Rujuk kes *Aziz Bin Muhamad Din lwn. Public Prosecutor* [1997] 1 CLJ Supp 523 and *Public Prosecutor lwn. Dato' Seri Anwar Bin Ibrahim* (No. 3) [1999] 2 CLJ 215 HC).

This court is of the view that interest of justice demands that this court should look at the 'Borang Utusan Polis' to consider and determine whether it is relevant and it has materially affected the charge against the accused and on matters relevant to the charge. The issue of admissibility of the 'Borang Utusan Polis' on the ground that it is not a public document as contended by the learned deputy public prosecutor is entirely a separate matter and does not prevent the court from looking at it where it becomes necessary to ascertain the truth in respect of the charge, in the instant case where a serious charge against the accused has been framed and where the justice of the case so demands to direct a copy to be furnished to the defence so long as it is a relevant piece of evidence and has raised a fact in issue or a relevant fact or it may cast a serious reflection on the fairness of the trial. In fact the investigation officer (PW14) has testified that it is stated as 'maklumat pertama'

- a* (first information) in the (exh. D41) and was prepared on the instruction by Chief Inspector Zul but Chief Insp. Zul was never called as a witness and this court finds that he is a material witness.

- b* The treatment of evidence in a criminal trial is the same for the accused notwithstanding the accused is a police officer as he is entitled to the same and equal treatment like any other accused person and the fact that he is a police officer does not make any difference on the standard of proof required of the prosecution to establish the charge against the accused as required by law. The fact that the accused was a police officer of the rank of chief inspector at the material time does not lower the standard of proof required of the prosecution. The prosecution must establish possession in accordance with the required standard of proof by law and there is no compromise.

- c* It is duty of the court to see justice is done according to law and both the prosecution and defence must have regard to the law. (Rujuk kes *Ti Chuee Hiang lwn. Public Prosecutor* [1995] 3 CLJ 1 FC di ms. 8 di mana Edgar Joseph Jr. H. (pada masa itu) berkata:
- d*

.. **We were thus driven to the inevitable conclusion that the maintenance of the principle involved in this case was more important than the case itself.** This is the principle enunciated in *Maxwell v. DPP* [1934] 24 Cr App Rep 152 at p 176; [1934] All ER Rep 168 at p 175: (emphasis added)

- e* ... It is often better that one guilty man should escape than that the general rules evolved by the dictates of justice for the conduct of criminal prosecutions should be disregarded or discredited.

- f* It is important to remind all parties concerned to never suppress or distort the truth from being disclosed to the court if there is any meaning to hold a criminal trial to determine the truth of the accusation against the accused. The deputy public prosecutor as an officer of the court has also a duty to the course of justice itself and there will be no compromise to dilute justice in any other form, (see Perak Criminal Trial No: 45-36-02 *Public Prosecutor lwn. Mohd Bandar Shah Nordin And Mohamed Hanafis Hasnan*).

- g* This is a classic case in which it is essential to consider and weigh up the risk in terms of the likelihood of the potential injustice and the consequences arising if the accused was denied to have sight of the Ringkasan Jenayah Harian (exh. D41) which has disclosed the type of drug which was recovered from the said m/car (exh. P42) as 'candu mentah' and the court must balance against the probable injustice that may be caused to the accused. Justice must be seen to be done according to law and the evidence and not at the whims of the prosecution so as to allow them to withhold relevant and material evidence which if disclosed may expose a prosecution witness as a liar or that he has given a distorted version against the accused so as to implicate
- h*
- i*

the accused to the alleged offence or even may destroy the entire prosecution case. In the instant case, the prosecution cannot plead ignorance of the original contents of the ringkasan jenayah harian which has disclosed the nature of the drugs as “candu mentah” which is a complete departure and a material contradiction and conflicts with the nature of the drugs as framed in the charge on the crucial issue of possession by attempting to withhold it on the ground that it is not a public document which no doubt would have resulted in a miscarriage of justice if was not brought to light. In fact it has become an embarrassment to the prosecution when the Ringkasan Jenayah Harian (exh. D41) which was disclosed to the court showed the contents as to the nature of the drugs has been tampered and this cannot be disregarded as a mere procedural matter as it is a substantive and material ingredient of the charge, (see *Hari Ram Seghal lwn. Public Prosecutor* [1980] 1 LNS 116, *Tan Boon Hock lwn. Public Prosecutor* [1979] 1 MLJ 236, *Karpal Singh & Anor lwn. Public Prosecutor* [1991] 2 CLJ 1458; [1991] 1 CLJ (Rep) 183 SC, *Husdi lwn. Public Prosecutor* [1980] 1 LNS 29 and *Gooi Loo Seng lwn. Public Prosecutor* [1993] 2 MLJ 137)

Be that as it may, this court wish to make it expressly clear that it is not the judicial function nor the concern of this court to know what is placed in the deputy public prosecutor’s saddlebags. However, once the court is informed that the prosecution is attempting to withhold relevant and material evidence which if disclosed would show the true version and contradict the charge and exculpate the accused, then it becomes the function of the court to inquire into that piece of evidence to know if it is a material departure and is significantly contradicts the charge without encroaching into the path of the prosecution (see *Husdi lwn. Public Prosecutor* [1980] 1 MLJ 80 F.C.). However, this court will not allow any party who come before this court to have disregard to the tragic consequences which would follow if the truth is suppressed and disallowed to prevail where the innocent is convicted and the guilty is acquitted. The learned deputy public prosecutor as an officer of the court, with respect must not abdicate his or her duty to share the responsibility with the view to ensure that the truth must always prevail and should not under any circumstances attempt to conceal from the court materials which may assist the trial court to determine the truth of the whole case. If the accused cannot be allowed to seek justice in court which is owed to him, where else is he expected to obtain that purity of justice, (see *Yap Sing Hock & Anor lwn. Public Prosecutor* [1992] 2 CLJ 719 at p. 725, *Kiew Foo Mui & Ors lwn. Public Prosecutor* [1996] 1 CLJ 14 and *Ti Chuee Hiang lwn. Public Prosecutor* [1995] 3 CLJ 1 FC and *Public Prosecutor lwn. Mohd Bandar Shah Bin Nordin And Mohamed Hanafis Hasnan* (Perak Criminal Trial No. 45-36-02).

- a* This court is of the view that if a police report being a previous statement by a witness may be used to show consistencies with his evidence in court and may afford some ground of believing the witness then there is no reason why a document which was prepared on the instruction of the Investigation Officer (PW14) which is a fact in issue and notwithstanding that it may not be a
- b* public document cannot be used to contradict the witness with his evidence in court and if necessary to show that there is some ground for casting doubt in the prosecution case when tested with the rest of the evidence, (see *PP lwn. Chow Kam Meng* [2001] 7 CLJ 387 at p. 391). The mere fact that the Ringkasan Jenayah Harian (exh. D41) is not a public document does not
- c* necessarily render it inadmissible if it is found to be relevant to determine an issue of fact before the court and it may become so relevant to determine the type of the drug recovered from the said m/car as contained in the charge. The defence cannot be denied the right to cast reasonable doubt on the prosecution case during the prosecution case itself through cross-examination or by introducing relevant and material evidence to cast doubt on the testimony
- d* of the prosecution witnesses or to expose them as liars. (See *Wong Chooi lwn. Public Prosecutor* [1967] 2 MLJ 180) (See *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1990] 2 CLJ 1020; [1990] 2 CLJ (Rep) 746 HC; [1992] 4 CLJ 2086; [1992] 1 CLJ (Rep) 285 SC and *Alcontara a/l Ambross Anthony lwn. Public Prosecutor* [1996] 1 MLJ 209 F.C.) This is elementary law in our
- e* judicial system and defence counsels should be allowed to carry out their duty as officers of the court without any intimidation in order to assist the court to reach a just decision by bringing to the notice of the court, in the instant case, exh. D41 which has been tampered with and contains a material contradiction when tested against the rest of the evidence in court on the issue as to the
- f* nature of the drugs required. (See *Public Prosecutor lwn. Ramasamy* [1939] 18 MLJ (F.M.S.R.) 163 and *Osman Khan lwn. Public Prosecutor* [1947] 1 LNS 75). In the instant case, there are no compelling reasons why it is reasonable to deny the accused his right to show his innocence during the prosecution case itself even though there is no legal burden imposed on the
- g* accused to show any proof that he is innocent at this stage as the accused is presumed to be innocent and do not have any duty to establish his innocence as it is still the duty of the prosecution to establish a *prima facie* case against the accused and this burden does not shift to the accused, (see *Mohamad Radhi Bin Yaakob v. Public Prosecutor* [1991] 3 CLJ 2073; [1991] 1 CLJ (Rep) 311 SC and *Pang Chee Meng lwn. Public Prosecutor* [1992] 1 CLJ 39; [1992] 1 CLJ (Rep) 265 SC).
- h*
- i*

In *Chandrasekaran & Ors lwn. Public Prosecutor* [1970] 1 MLJ 153 at p. 162, His Lordship Raja Azlan Shah J. (as His Highness then was) observed: a

If an accused or his counsel has reason to believe that the evidence which the witness gives in the witness box differs in material particulars from the police statement he or his counsel can request the court to refer to a particular passage or passages in the statement and the court is obliged to refer to them. Failure to refer to such statement is a denial of justice. (See Yohannan v. R.) The court then exercises its discretion whether to furnish the accused with a copy of the police statement. The true test when exercising such discretion seems to be that the police statement must afford material for serious challenge to the credibility or reliability of the witness on matters relevant to the prosecution case. (See Mohamed Fiaz Baksh v. The Queen). If the court finds there is no material to afford a serious challenge to the credibility or reliability of the witness, the accused need not be furnished with a copy of the police statement.” (emphasis added.) b
c

In *B.A. Rao & Ors lwn. Sapuran Kaur & Anor* [1978] 2 MLJ 146 at p. 151, Raja Azlan Shah F.J. (as His Highness then was) said: d

In the administration of justice nothing is of higher importance than that all relevant evidence should be admissible and should be heard by the tribunal that is charged with deciding according to the truth. To obtain that the court should decide upon the relevant facts and at the same time that it should not hear some of those relevant facts from the person who best knows them and can prove them at first hand, seems to be a contradiction in terms. It is best that truth should be out and that truth should prevail. e

It cannot be denied that facing a criminal trial and going through the traumatic experience of those who plead innocence had to wait indefinitely until the completion of the trial and in some cases until the appeal is over to establish their innocence. It can also be devastating when evidence forthcoming from prosecution witness or witnesses contains contradictions, discrepancies, inconsistencies and is accompanied with bad faith. In those circumstances and in any event, it is settled law that the accused should be granted indulgence to raise his defence during the prosecution case and at that stage itself to cast doubt on the prosecution case and that was what the accused in the instant case was attempting to do and to bring to the attention of the court that there is a doubt as to the nature of the drugs recovered in the instant case, (see *Wong Chooi lwn. Public Prosecutor* [1967] 2 MLJ 180 and *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1990] 2 CLJ 1020 HC and confirmed by the Supreme Court *Public Prosecutor lwn. Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086; [1992] 1 CLJ (Rep) 285 SC). f
g
h

i

- a* However, this court is mindful that the proof of the inconsistent statement in the 'Ringkasan Jenayah Harian' (exh. D41) does not constitute evidence of fact but only to show evidence of inconsistency and only render the evidence or prosecution case as completely unreliable, (see *Koay Chooi lwn. Regina* [1955] 1 LNS 41, *R. lwn. Gulder, R. lwn. Jones, R. lwn. Porritt* [1960] 3 All ER 457 and *Krishnan & Anor lwn. Public Prosecutor* [1981] 1 LNS 23).

- c* The prime object of a judicial trial is to ascertain the truth and this court has to be watchful to ensure that suspicion however strong and coincidences does not creep into the judgment and cloud its decision as a substitute for legal proof. The truth is that there was nothing in the evidence which gave grounds for anything more than suspicion and it is hardly necessary to observe the suspicion is not proof, (lihat *Kalimuthu lwn. Public Prosecutor* [1955] 1 LNS 37). It will be meaningless to hold a criminal trial for the court to determine the truth of the accusation against an accused and at the same time to reject
- d* the application of the defence from eliciting evidence from a prosecution witness and to produce a document which is relevant to a fact in issue which is in the investigation papers and not classified as 'secret' for the purpose of casting doubt on the truth of the prosecution case and to challenge the credibility or version of the prosecution witness.

- e* The prosecution cannot expect the court to arrive at a just decision and in accordance or in a manner required by law and at the same time place leather screens to blockade the court from looking at a material and relevant piece of evidence which piece of evidence may be a determining factor to ascertain the truth of the prosecution case. Raising objection merely for the sake of
- f* objecting and without any legal basis is a waste of judicial time and unwarranted interruption of the proceeding. What is puzzling is nobody including the author of this invention has come forward to explain why was there in the first instance the entry as 'candu mentah' stated in the Borang Utusan Polis (exh. D41) as the first information and secondly, why was it tampered
- g* with the necessity of the alteration to ganja.

- h* In a criminal trial tampering a written document with any kind of process or mode which would alter its originality of the contents may tantamount to tampering with evidence as if that original entry was left intact it would have made a difference to the decision of the court. In the instant case, the person who is responsible for the tampering was not even called to testify to explain the serious nature of the offence he or she has committed. The prosecution had failed to call evidence to fill this gap which was *fatal* and therefore the accused cannot be expected to call evidence to supplement the prosecution case by calling the witnesses offered. (see *PP lwn. Lim Bong Kat & Anor*
- i*

[1992] 4 CLJ 2173, *Public Prosecutor lwn. For Chong Beng* [1996] 4 MLJ 467, *Yeong Kia Heng lwn. Pendakwa Raya* [1992] 1 CLJ 364; [1992] 1 CLJ (Rep) 372 SC). a

This court is of the view that the cumulative effect of all the material gaps and flaws entitles the accused in law to take advantage and claim for the benefit of doubt in his favour. An accused is entitled to the benefit of anything which can be elicited from the prosecution evidence, (see *Leow Nghee Lim lwn. Reg* [1955] 1 LNS 53). b

It is well settled in law that strong suspicion, strange coincidence and grave doubts cannot take place of legal proof, (see *State Of Kerala lwn. MM Mathew & Anor* AIR 1978 S.C. 1571) c

... in our system of administration of justice suspicion, however strong, cannot be a substitute for proof by admissible evidence (per Hashim Yeop A. Sani J. (pada masa itu) dalam kes *Dato Mokhtar bin Hashim & Anor v. Public Prosecutor* [1983] 2 MLJ 232 di m.s. 269). d

Dalam kes *R. v. Wallace* 23 Cr. App 32 di m.s. 35 Hewart L.G. bagi Mahkamah Rayuan berkata “suffice to say that we are not concerned here with suspicion however grave, or with theories, however ingenious.

... knowledge by itself is not sufficient to fasten possession on the accused. It is only one of the ingredients of possession (*Public Prosecutor v. Lai Ah Bee* [1974] 2 MLJ 74 at p. 75). e

The word “possession” implied a physical capacity to deal with the thing as one likes to the exclusion of everyone and a determination to exercise of everyone and a determination to exercise that physical power on one’s own behalf. It implied dominion and consciousness in the mind of the person having “possession” that he not only has such dominion but also that he can exercise it. (see *Yee Ya Mang v. Public Prosecutor* [1972] 1 MLJ 120). f

for possession to be criminal or to sustain a conviction the prosecution must prove also that the accused had the power of disposal over the thing possessed. (see *Public Prosecutor v. Tan Seow Chuan* [1985] 1 MLJ 318 at p. 325). g

It is a matter of grave doubt whether on the totality of the evidence the prosecution has established that the accused had custody and control of the drug found in the bag. The benefit of the doubt should have been decided in favour of the accused. (*Public Prosecutor v. Kau Joo Huat* [1988] 2 MLJ 91 at p. 93). h

Possession is not defined in the DDA. However, it is now firmly established that to constitute possession, it is necessary to establish that (a) the person had knowledge of the drugs; and (b) that the person had some form of control or custody of the drugs. To prove either of these two requirements, the i

- a* prosecution may either adduce direct. Mere knowledge by itself does not amount to possession. Therefore, even if the prosecution succeeds in establishing knowledge, it must also to a step further and establish control or custody of the drugs. (see *Public Prosecutor v. Muhamad Nasir Bin Shaharuddin And Anor* [1992] 1 LNS 8).
- b* It is trite law that where the prosecution is relying on circumstantial evidence the onus upon it is a very heavy one and that evidence must point irresistibly to the guilt of the accused. If there are gaps in it then that will not be sufficient, (see *Chang Kim Siong v. Public Prosecutor* [1968] 1 MLJ 36)
- c* It is trite law that mere knowledge is not sufficient to constitute possession. (see *Public Prosecutor v. Lai Ah Bee* [1974] 2 MLJ 74 dan diikuti dalam kes *Public Prosecutor v. Khoo Boo Hock and Anor* [1990] 1 CLJ 971 di m.s. 975)
- Rujuk kes *Choo Yoke Choy v. Public Prosecutor* [1992] 2 MLJ 632 at p. 639 mengenai milikan eksklusif.
- d* the mere fact of the appellant's proximity to the offensive exhibits in the boneth of the m/car does not constitute sufficient evidence of possession to justify a conviction. (see *Ong Chong Hin v. Reg* [1959] MLJ 96)
- It goes without saying that such evidence, which amounts to nothing more than grave suspicion, is totally inadequate for purposes of inferring, control or even custody of the containers concerned, sufficient to attract the presumption under s. 37(d). (see *Public Prosecutor v. Lin Lian Chen* [1992] 4 CLJ 2086 at p. 2091).
- e* Offences involving capital punishment such as trafficking in drugs, evidence by inference alone is not sufficient to support a conviction without some proof of the element of control.
- f* The requirement of strict proof in a criminal case cannot be relaxed to bridge any material gap in the prosecution evidence. Irrespective of whether the court is otherwise convinced in its own mind of the guilt or innocence of an accused, its decision must be based on the evidence adduced and nothing else.
- g* Possession, in order to incriminate a person, must have the following characteristics. The possessor must know the nature of the thing possessed, must have in mind a power of disposal over the thing, and lastly must be conscious of his possession of the thing. If these factors are absent, his possession can raise no presumption of *mens rea*, without which (except by statute) possession cannot be criminal. (see *Toh Ah Loh and Mak Thim v. Rex* [1949] MLJ 54)
- h*
- The case for the prosecution as it stood in view of the conflicting testimony was no better than that against the acquitted man. (see *Tua Kin Ling v. Public Prosecutor* [1970] 2 MLJ 61 at p. 63)
- i*

Where an accused is found in control but not in actual physical possession of opium, as the evidence disclosed in this case, it is essential that inferences drawn from the evidence as establishing knowledge in the accused must be correctly construed and the conclusion inferred must be capable of only one construction, the guilty knowledge of the accused.

a

One of the fundamental rules of natural justice in the field of criminal law is that a person should not be punished for an offence unless it has been established to the satisfaction of an independent and unbiased tribunal that he committed it. This involves the tribunal's being satisfied that all the physical and mental elements of the offences with which he is charged conduct and state of mind as well where that is relevant, were present on the part of the accused. (see *Ong Ah Chuan v. Public Prosecutor*, *Koh Chai Cheng v. Public Prosecutor* [1981] 1 MLJ 64 at p. 71)

*b**c*

This court further finds that:

- (1) The circumstances of the case and the information received by PW3 in the court's view did not exclude the possibility that someone had placed the drugs in the plastic bag in the booth of the m/car and informed the police. It also cannot be ruled out that someone who knew the m/car will be leaving Pengkalau Hulu and would be returning to the south of Malaysia may have done it. (see *Public Prosecutor lwn. Basri Salihin* [1993] 1 CLJ 420 HC, *Choo Teck Soon lwn. Public Prosecutor* [1953] 1 LNS 16)
- (2) Prosecution did not produce sufficient evidence that the accused had sole access to the m/car and the booth in which the black plastic bag with the drugs were found, (see *Abdullah Zawawi Bin Yusoff lwn. Public Prosecutor* [1993] 3 MLJ 1)
- (3) Doubt has existed as to the exclusivity of possession and custody and control of the drug found. (see *Public Prosecutor lwn. Muhammad Nasir Bin Shaharuddin And Anor* [1994] 2 MLJ 576).
- (4) Accused did not have exclusivity to the drugs beneath of the m/car where the drugs were found, (see *Public Prosecutor lwn. Md. Alim Bin Samad* [1998] 5 CLJ 590 HC, *Lee Chee Meng lwn. Public Prosecutor* [1992] 1 CLJ 345; [1992] 1 CLJ (Rep) 168 SC, *Pang Chee Meng lwn. Public Prosecutor* [1992] 1 CLJ 39; [1992] 1 CLJ (Rep) 265 SC, *Ho Seng Seng lwn. Rex* [1951] 1 LNS 25)

*d**e**f**g**h**i*

- a* On the totality of the evidence which includes material gaps and flaws in the prosecution it is not safe to call for the defence for the accused to supplement the weak evidence produced by the prosecution. Accused persons charged in court expect and have the right to expect that the decision of the court is made without fear or favour. Therefore, if the court finds that there are flaws
- b* which has materially affected the truth of the prosecution case or cast doubt in the prosecution case, those flaws must be revolved in the accused's favour. The cumulative effect of the flaws and material gaps in the prosecution case has left too much for speculation and is equally consistent with the innocence of the accused and capable of other inferences as stated above in the grounds of judgment, (see *Jayaraman Velayuthan & Ors lwn. Public Prosecutor* [1982] CLJ 464; [1982] CLJ (Rep) 130 FC).
- c*

In the circumstances, the accused was acquitted and discharged without calling him to enter into his defence.

d

e

f

g

h

i